

การผลิตภาพยนตร์แนวกึ่งอัตชีวประวัติ “ รสชาติแห่งความรัก ”
SEMI AUTOBIOGRAPHY FILM PRODUCTION “ Unconditional love ”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การผลิตภาพยนตร์กึ่งอัตชีวประวัติ เรื่อง “ รสชาติแห่งความรัก ”
SEMI AUTOBIOGRAPHY FILM PRODUCTION “ Unconditional love ”

นางสาวรักศิริ ทองแผ่น
Miss. RUKSIRI THONGPAEN

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 7 กค ๖2
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เตือนฤดี รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	รสชาติแห่งความรัก Unconditional love
ชื่อ	รักศิริ ทองแผ่น
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เตือนฤดี รักใหม่

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์ “Unconditional love” ภาพยนตร์แนวกึ่งอัตชีวประวัติ (Semi Autobiography) ถ่ายทอดความสัมพันธ์อันบิดเบี้ยวของข้าพเจ้าและบิดา ว่าด้วยการเลียนแบบการกระทำที่ก่อให้เกิดความสงสารและความกลัวซึ่งสามารถชำระอารมณ์ (cathasis) เป็นจุดมุ่งหมายสำคัญที่สุด นอกจากความบันเทิงเชื่อมโยงประสบการณ์ความระอึกระอ่วน ภาวะกลืนไม่เข้าคายไม่ออกในความสัมพันธ์ที่ขัดต่อบรรทัดฐานของสังคมเพื่อศึกษาการเขียนบทแนวกึ่งอัตชีวประวัติ (Semi Autobiography) ที่ลดความสำคัญของพล็อตและเรื่องราวลงแล้วไปเน้นที่ความเป็นไปและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร โดยกำกับการแสดงให้เป็นอิสระตามธรรมชาติโดยไม่ยึดติดกับบท ทดลองการเล่าเรื่องที่เน้นความเป็นไปและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร คล้ายการพรรณนาในบทกวี กระนั้นยังชวนตั้งคำถามกับสังคมว่า “แท้จริงแล้วพ่อในอุดมคติเป็นอย่างไร?”

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณ นายรังสีฤทธิ์ ทองแผ่น และ นางรัชดาภรณ์ สำเภาวมาลย์ บิดา มารดาของข้าพเจ้า ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการอ้างอิงเรื่องราวการเลี้ยงดูข้าพเจ้าตั้งแต่ให้กำเนิด จนถึงปัจจุบัน เพื่อนำมาสร้างเป็นศิลปนิพนธ์ “ Unconditional love ” ภาพยนตร์แนวกึ่ง อัตชีวประวัติของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อ.....	ก
	กิตติกรรมประกาศ.....	ข
	สารบัญ	ค
	สารบัญภาพประกอบ.....	จ
	สารบัญตาราง	ฉ
บทที่		
1	บทนำ.....	1
	ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
	วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
	ขอบเขตของโครงการ.....	2
	ลักษณะของโครงการ	2
	แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2	การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
	รวบรวมเหตุการณ์สำคัญระหว่างข้าพเจ้าและบิดา.....	4
	วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างตัวละคร.....	6
	ศึกษาการเล่าเรื่องแบบภาพยนตร์กึ่งอัตชีวประวัติ The 400 Blows(1959).....	8
	ศึกษาทฤษฎีบทละครแนวโศกนาฏกรรม “The Poetic” ของอริสโตเติล.....	13
3	บทภาพยนตร์.....	16
	การพัฒนาบทภาพยนตร์.....	17
	บทภาพยนตร์.....	20
4	ขั้นตอนการทำงาน.....	26
	ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	26
	ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	58
	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	67

	หน้า
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	70
บรรณานุกรม	72
ประวัติผู้เขียน.....	73

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ศิลปินพินธ์ขึ้นนี้ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากทฤษฎีบทละครโศกนาฏกรรม “The Poetics” ของอริสโตเติล ว่าด้วยการเลียนแบบการกระทำที่ก่อให้เกิดความสงสารและความกลัวซึ่งสามารถชำระอารมณ์ (catharsis) เป็นจุดมุ่งหมายสำคัญที่สุดนอกจากความบันเทิง ทำให้ข้าพเจ้าปราดนาถ่ายทอดเรื่องราวให้เข้าถึงการชำระอารมณ์ (catharsis) โดยอ้างอิงจากชีวิตจริงอันปราศจากความสุขเพียงด้านเดียว ขณะที่ตัวละครอยู่ในช่วงชีวิตอันเต็มไปด้วยเรื่องเลวร้ายเข้ามา รุมเร้า อารมณ์ ท้อถอย ความรัก ความเจ็บปวดเกิดขึ้นพร้อมกันในความสัมพันธ์และการเชื่อมโยงภาวะเหล่านี้เข้ากับจิตใจของผู้ชมทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ชีวิตของแต่ละบุคคล

ข้าพเจ้ามีความเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่าหากต้องการถ่ายทอดเรื่องราวให้มีความลึกซึ้งครบทุกรสชาติจะต้องเปี่ยมไปด้วยทัศนคติและมุมมองต่อเรื่องราวนั้นด้วยความเข้าใจอย่างกระจ่างถ่องแท้เสียก่อน ข้าพเจ้าจึงมองกลับมาที่ชีวิตของตนเองแล้วพบสิ่งที่ติดค้างอยู่ในจิตใจของข้าพเจ้ามาโดยตลอดคือขาดการดูแลจากบิดาตั้งแต่เยาว์วัย บิดาของข้าพเจ้ามิได้เป็นแบบอย่างตามบรรทัดฐานอันดีที่สังคมบิดาของข้าพเจ้าเป็นที่ปรึกษาและเป็นแรงผลักดันให้กล้าใช้ชีวิตในแบบที่อยากเป็น บ่อยครั้งเมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา มักจะได้รับคำปรึกษาจากบิดาอย่างเข้าใจราวกับว่าเห็นแววตาและรับรู้ความรู้สึกภายในจิตใจของข้าพเจ้าเป็นอย่างดี เกิดเป็นความประทับใจเคล้าความเจ็บปวดที่มาพร้อมกับปมในความสัมพันธ์ ความรู้สึกเหล่านี้มีความสำคัญและตกตะกอนอยู่ในใจของข้าพเจ้าอย่างมหาศาล

ด้วยเหตุนี้เมื่อข้าพเจ้าพบว่าเรื่องราวความสัมพันธ์ของข้าพเจ้ากับบิดามีความสำคัญต่อข้าพเจ้ายิ่งนัก ข้าพเจ้าจึงเห็นสมควรที่จะสร้างศิลปินพินธ์เรื่อง “Unconditional love” ภาพยนตร์กึ่งอัตชีวประวัติ กระนั้นยังชวนตั้งคำถามกับสังคมว่า “แท้จริงแล้วพ่อในอุดมคติเป็นอย่างไร?” นับเป็นจุดมุ่งหมายอันดีอย่างยิ่งที่จะนำประสบการณ์และความรู้สึกกลั่นออกมาผ่านภาพยนตร์เพื่อคลายปมภายในจิตใจของข้าพเจ้าและผลักดันให้เรื่องราวถูกถ่ายทอดด้วยตัวตนของข้าพเจ้าอย่างแท้จริง

การศึกษาในครั้งนี้เปรียบเสมือนการเชื่อมสายสัมพันธ์ส่วนลึกภายในจิตใจของข้าพเจ้ากับบิดา ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ถ่ายทอดออกมาด้วยความซื่อตรง จริงใจและข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเมื่อภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ปรากฏออกไปยังสายตาผู้ชมก็ย่อมมีส่วนเข้าไปเยียวยาในจิตใจของผู้ชมไม่มากนักน้อย

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการเขียนบทแนวกึ่งอัตชีวประวัติ (Semi Autobiography)
2. เพื่อศึกษาวิธีการเล่าเรื่องที่ลดความสำคัญของพล็อตและเรื่องราวลงแล้วไปเน้นที่ความเป็นไปและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร คล้ายการพรรณนาในบทกวี
3. เพื่อศึกษาการกำกับการแสดงในแนว Naturalist ที่ปล่อยการแสดงให้เป็นอิสระตามธรรมชาติ โดยไม่ยึดติดกับบท

ขอบเขตโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวกึ่งอัตชีวประวัติ ความยาวไม่เกิน 20 นาที ถ่ายทำและลำดับภาพด้วยระบบ ดิจิทัลในอัตราส่วน 16 : 9 ความละเอียด 1080p

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวกึ่งอัตชีวประวัติที่แสดงออกถึงความสัมพันธ์ของพ่อกับลูกสาวด้วยมุมมองของข้าพเจ้าที่มีต่อบิดา เน้นด้านการแสดงให้เป็นอิสระตามธรรมชาติเพื่อให้เกิดความรู้สึสมจริง

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

PRE-PRODUCTION

1. รวบรวมเหตุการณ์สำคัญของข้าพเจ้าและบิดาในแต่ละช่วงวัยจนถึงปัจจุบัน
2. ทำการค้นคว้าภาพยนตร์กึ่งอัตชีวประวัติ, ค้นคว้าภาพยนตร์ที่ใช้แนวทางการเล่าเรื่องคล้ายพรรณนาบทกวี, ศึกษาทฤษฎีบทละครโศกนาฏกรรมที่เกี่ยวข้องกับการชำระอารมณ์เพื่อสนับสนุนการเขียนบทภาพยนตร์
3. วางโครงเรื่องและเขียนบทภาพยนตร์จากข้อมูลที่ได้มา
4. ค้นหาสถานที่ถ่ายทำตามบทภาพยนตร์
5. ค้นหาและคัดเลือกนักแสดงตามบทบาทในบทภาพยนตร์
6. ทำการ Block Shot

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ออกแบบองค์ประกอบฉากและแสงเพื่อใช้ในวันถ่ายทำภาพยนตร์
8. วางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์

PRODUCTION

1. ถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนที่วางไว้
2. ตรวจสอบจุดเทจทั้งหมด คัดเลือกเพื่อนำไปลำดับภาพตามโครงเรื่องที่วางไว้

POST-PRODUCTION

1. ทำการลำดับภาพและเสียงโดยคร่าวตามโครงเรื่องที่วางไว้
2. ทดลองแก้ไขการลำดับภาพเพื่อให้ผู้ชมเกิดการเชื่อมโยง
3. ปรับแต่งสี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีความรู้ความเข้าใจในการเขียนบทภาพยนตร์แนวกึ่งอัตชีวประวัติ (Semi Autobiography)
2. ได้ทดลองการเล่าเรื่องที่เน้นความเป็นไปและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร คล้ายการพรรณนาในบทวี
3. มีความรู้ความเข้าใจในการกำกับการแสดงให้เป็นอิสระตามธรรมชาติ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกของตัวละครโดยตรงให้กับผู้ชม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าข้อมูล

เนื่องจากศิลปินนิพนธ์เรื่อง “Unconditional love” เป็นภาพยนตร์แนวกึ่งอัตชีวประวัติของข้าพเจ้าและบิดา ข้าพเจ้าจึงรวบรวมข้อมูลและเหตุการณ์จริงเพื่อเขียนบทภาพยนตร์ดังนี้

1. รวบรวมเหตุการณ์สำคัญระหว่างข้าพเจ้าและบิดา
2. ศึกษาการเล่าเรื่องแนวภาพยนตร์กึ่งอัตชีวประวัติ The 400 blows(1959)
3. ศึกษาทฤษฎีบทละครแนวโศกนาฏกรรม “The Poetic” ของอริสโตเติล

รวบรวมเหตุการณ์สำคัญระหว่างข้าพเจ้าและบิดา

1. วัยเยาว์ของข้าพเจ้า

- 1.1. บิดาขับรถยนต์และสูบบุหรี่พาข้าพเจ้านั่งเล่นยามค่ำคืน
- 1.2. การไปเที่ยวทะเลของครอบครัวที่บิดาสูบบุหรี่และดื่มเบียร์ โดยไม่

สนใจครอบครัว

- 1.3. บิดาปลอมข้าพเจ้าขณะที่ถูกมารดาดู เนื่องจากข้าพเจ้าทำนาฬิกาของ

มารดาชำรุด

- 1.4. บิดาเมาแอลกอฮอล์แล้วปลุกข้าพเจ้ากลางดึกเพื่อแสดงรอยสักรูปดอกบัวที่ไปสักมาขณะที่ตนเองเมาเนื่องจากตรงกับชื่อของข้าพเจ้าที่ชื่อว่า บัว

- 1.5. บิดาเล่นิทานเรื่องกระต่ายกับเต่าให้ข้าพเจ้าฟังก่อนนอนแต่บิดาอาศัยช่วงที่เล่าไปถึงตอนที่กระต่ายแอบหลับได้ต้นไม้ บิดาของข้าพเจ้าหลับตามเรื่องไปด้วย

2. วัยประถมของข้าพเจ้า เป็นช่วงที่บิดาและมารดาของข้าพเจ้าจดทะเบียนหย่ากันทำให้ข้าพเจ้าขาดการติดต่อจากบิดาทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกต้องการบิดาและครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ

- 2.1. บิดาและมารดาของข้าพเจ้าได้จดทะเบียนหย่าในวันที่ 9 มกราคม 2550 ขณะนั้นข้าพเจ้าอายุ 9 ปี 5 เดือน

- 2.2. บิดามารับข้าพเจ้าหลังจากโรงเรียนเล็ก 1 ครั้ง โดยพาไปทานอาหาร

มือเย็นและพากลับไปส่งหน้าบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ช่วงเข้ามหาวิทยาลัย-ปัจจุบันของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าติดต่อกับบิดาผ่านทางโทรศัพท์เท่านั้นข้อมูลที่บ้านก็จึงเป็นบทสนทนาและข้อความจากแอปพลิเคชันไลน์

3.1. ข้อความที่บิดาให้กำลังใจข้าพเจ้าในตอนที่ย้ายมาพักที่หอพักจากการเรียนและขาดแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเอง

3.1.1. “คนเก่งจะต้องไม่กลัววันข้างหน้า เซกก็พักแล้วกลับมาใหม่”

3.1.2. “ลูกเป็นสำคัญได้”

3.1.3. “มีเรื่องให้เครียดดีแล้ว แปลว่าเค้าเห็นศักยภาพในตัวลูก เค้าจึงกล้าให้งานที่ยากเพราะเค้าเห็นว่าลูกทำได้”

3.1.4. “ลูกเก่ง!”

3.1.5. “อย่าลืมนะว่าวันที่สอบเข้ามามีแค่กระดาษใบเดียว วันนี้มาได้ไกลมากแล้ว อย่าหลงลืมสิ่งที่ผ่านมา”

3.1.6. “ถ้าไม่ใช่เรื่องสร้างความเดือดร้อนเข้าตัวเอง ก็ปกติ เครียดตามวัยเรียนอันนี้ลูกต้องผ่านไปให้ได้เองใครก็ช่วยไม่ได้ พ่อได้แต่เป็นกำลังใจให้ สู้ๆ”

3.1.7. “ผ่านไปให้ได้ถ้ายังทำงานร่วมกันอยู่นั้นหมายถึง โอเค ถ้าไม่ได้ทำหรือทำอยู่คนเดียวสิ ไม่โอเค”

3.2. ขณะที่ข้าพเจ้าศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ข้าพเจ้าพักอยู่หอพักใกล้มหาวิทยาลัยกับรุมเมท คืบหนึ่งเกิดเหตุการณ์ชายที่พักอยู่ข้างห้องพยายามจะพึงประตุเข้ามาข่มขืนแต่เขาเปิดประตูไม่สำเร็จจึงกลับไป วันถัดมาเกิดการเจรจาท้าทายกับเจ้าของหอพัก คู่กรณี ข้าพเจ้าและรุมเมทของข้าพเจ้า เมื่อบิดาของข้าพเจ้าทราบเหตุการณ์จึงโทรศัพท์มาหาข้าพเจ้า บิดากล่าวว่า “มันเป็นใคร จะเอายังไงเห็นแม่ว่ามันอยู่อาณาเขตเดียวกับเรา ให้พ่อบอกลุงโตให้ไหม? จะได้จัดการ” ลุงโตเป็นเพื่อนของบิดาของข้าพเจ้าซึ่งมีอาชีพเป็นตำรวจ

ข้าพเจ้าสำนึกอยู่ในใจว่าอย่างไรบิดาของข้าพเจ้าก็ไม่กลับมาดูแลข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจไม่เอาความคู่กรณีและปฏิเสธความช่วยเหลือที่บิดาของข้าพเจ้าเสนอ เวลาค่าของวันเดียวกันบิดาของรุมเมทเดินทางมาพบชายคู่กรณีและขอพูดคุยเป็นการส่วนตัวถึงการกระทำที่เขาได้ทำลงไป ทำให้เกิดข้อเปรียบเทียบในใจระหว่างบิดาของข้าพเจ้าและบิดาของคนอื่นถึงวิธีการจัดการปัญหาและอยู่กับลูกในเวลาที่ถูกเจอเหตุการณ์อันตราย

3.3. ความระหองระแหงระหว่างข้าพเจ้าและบิดา เนื่องจากบิดาส่งเสียค่าเลี้ยงดูให้แก่ข้าพเจ้า ในลักษณะเงินจำนวนมากต่อครั้ง เพื่อนำไปซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการศึกษา เช่น คอมพิวเตอร์ กล้องดิจิทัล ค่าเทอมและคอร์สเรียนเสริม เป็นต้น แต่ด้วยบิดาของข้าพเจ้าติดการพนันจึงไม่สามารถจ่ายตามกำหนดได้ทุกครั้งจึงมีข้อถกเถียงและขอเงินคืนในบางครั้ง

3.3.1. “โอนเงินให้พ่อหน่อย พ่อไม่อยากอยู่ที่นี้แล้ว”

3.3.2. “หาเองก่อนได้ไหม”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3. “ใช้ความสามารถตัวเองสิ คอมก็ซื้อให้แล้ว ต่อไปนี้ต้องหาเอง”

3.3.4. “โอนให้หน่อย พรุ่งนี้คืน”

4. เรื่องเล่าชีวิตวัยเยาว์ของบิดา บิดาของข้าพเจ้าเป็นเด็กที่ถูกทอดทิ้งให้อยู่กับย่า มีฐานะยากจน ศึกษาในโรงเรียนประจำอำเภอโดยได้รับทุนการศึกษาจากรัฐบาล อุปนิสัยเป็นเด็กเกเร จึงทำให้ไม่จบการศึกษาในระดับมัธยม แต่ในขณะที่บิดาของข้าพเจ้าอยู่ที่โรงเรียน บิดาของข้าพเจ้าชื่นชอบที่จะเข้าห้องสมุดเพื่อไปนั่งดูภาพในหนังสือความรู้รอบตัวเป็นหนังสือเกี่ยวกับภูมิประเทศของประเทศต่างๆทั่วโลก บิดาของข้าพเจ้ากล่าวว่า “ตอนเด็กๆก็ดูหนังสือแล้วจำเอาว่าประเทศนี้มีอะไร นอร์เวย์มีแหลมอนหน้าตาแบบนี้ ก็จำไว้แต่ไม่เคยกันหรือจนกระทั่งโตขึ้นมากก็ถึงรู้ว่าอะไรเป็นอะไร ทำให้พอรู้ว่าโลกนี้มันยังมีอีกตั้งกว้างมากมาย เราหาเงินได้จากสังคมที่ยังไม่ถูกจัดระเบียบนี้ได้อีกเยอะ” ทำให้บิดาเป็นบุคคลที่กล้าดำเนินชีวิตบนความเสี่ยงและไม่หวาดกลัวต่อสังคมแม้จะไม่จบการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างตัวละคร

เนื่องจากศิลปินพันธ์เรื่อง “Unconditional love” เป็นภาพยนตร์แนวกึ่งอัตชีวประวัติของข้าพเจ้า ข้อมูลลักษณะทางกาย(Physical aspect)ข้อมูลลักษณะทางจิตวิทยา(Psychological aspect)และลักษณะสถานภาพทางสังคม(Social aspect)ของตัวละครจึงอ้างอิงจากข้าพเจ้า บิดามารดาและพี่ชายของข้าพเจ้า

ลักษณะทางกายภาพ (Physical aspect)

พราว : หญิงสาวร่างเล็กวัย 21 ปี สูงประมาณ 160 ซม. ผิวสีขาวยืดหยุ่น บุคลิกมั่นใจในตัวเอง สันโดษ ฝอยยาวประมาณบ่าสีน้ำตาลเข้ม ตากลมโตแต่นัยตาเศร้า โครงหน้ารูปไข่ คางแหลม ปลายจมูกแหลม ไม่ใส่แว่น ไม่จัดฟัน มีความเป็นตัวของตัวเองสูง แต่งตัวตามแฟชั่น

พราวในวัยเยาว์ : เด็กหญิงวัย 8 ปี สูงประมาณ 123 ซม. ผิวสีขาวยืดหยุ่น บุคลิกร่าเริงแต่ขี้อาย ไร้เดียงสา แวตาสดใสเป็นเด็กยิ้มง่าย โครงหน้ากลม ฝอยยาวสีน้ำตาลเข้ม คางแหลม สวมชุดนอนกระโปรงลายการ์ตูนเนื้อผ้าเบา

พ่อ : ชายวัย 36 ปี สูงประมาณ 178 ซม. ผิวสีแทน ร่างใหญ่ บุคลิกคล่องแคล่ว มั่นใจในตัวเอง สันโดษไม่สนใจคนรอบข้าง ฝอยยาวประมาณต้นคอสีดำ นัยตาเจ้าเล่ห์ โครงหน้ารูปไข่ ไม่ใส่แว่น ไม่จัดฟัน น้ำเสียงหนักแน่น พูดห้วนไม่มีหางเสียง มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความสามารถในการเจรจาต่อรอง แต่งตัวเรียบร้อย ใส่เสื้อคอกลมและเสื้อเชิ้ต กางเกงขาสั้น

แม่ : หญิงวัย 35 ปี สูงประมาณ 166 ซม. ผิวสีขาวยืดหยุ่น บุคลิกมั่นใจในตัวเอง คล่องแคล่วว่องไว แสดงอารมณ์ทางสีหน้าชัดเจน ฝอยสั้นสีน้ำตาลเข้ม ตากลมโต โครงหน้ารูปไข่ คางแหลม ปลายจมูกแหลม ไม่ใส่แว่น ไม่จัดฟัน พูดเร็ว พูดตรงไปตรงมา เป็นคนจัดระเบียบบ้านและดูแล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครอบครัว มีความเป็นตัวของตัวเองสูง แต่งตัวเรียบร้อย ใส่เสื้อยืด กางเกงขาสั้นและใส่เสื้อผ้าบาง ลูกไม่หวานๆในบางโอกาส

ภูมิ : ชายหนุ่มวัย 26 ปี สูงประมาณ 175 ซม. ผิวสีแทน หุ่นดีไม่ผอมบาง โครงหน้ารูปไข่ ผมนสั้นสีดำ ตาเล็ก ไม่จัดฟัน ไม่ใส่แว่น พูดด้วยน้ำเสียงหนักแน่นแต่ดูเป็นมิตรกับคนง่าย ใส่เสื้อยืดเรียบร้อย กางเกงขายาว

ภูมิในวัยเยาว์ : เด็กชายวัย 13 ปี สูงประมาณ 155 ซม. ผิวสีแทน ตัวผอม แขนขายาว บุคลิกคล่องแคล่ว ชุกชุน โครงหน้ารูปไข่ ผมนสั้นสีดำ ตาเล็ก ไม่จัดฟัน ไม่ใส่แว่น เป็นมิตรกับคนง่าย แต่งตัวเรียบร้อย ใส่เสื้อยืด กางเกงขาสั้น

ลักษณะทางจิตวิทยา (Psychological aspect)

พราว : พ่อแม่หย่าร้างกันตั้งแต่เด็ก โหยหาการดูแลเอาใจใส่จากพ่อแต่เมื่อได้รับการติดต่อจากพ่อก็พบว่าไม่สามารถการเยียวยาบาดแผลภายในใจได้ทั้งหมด พ่อให้กำลังใจในการใช้ชีวิตแต่ก็หวังผลประโยชน์จากเธอด้วย ทำให้เกิดความบาดหมางกันในบางครั้งเธอไม่ยอมฟังสิ่งที่พ่อพูดเนื่องจากพ่อเป็นนายทอตทิ้งไปและขาดการติดต่อเป็นระยะเวลานานจึงเกิดการตั้งคำถามในความสัมพันธ์ของเธอกับพ่ออยู่เสมอ

พราวในวัยเยาว์ : เด็กหญิงที่เกิดและเติบโตในครอบครัวที่มีฐานะดี พ่อแม่ใช้เงินฟุ่มเฟือย เธอถูกตามใจและได้รับความรักและการเอาใจใส่ พราวรักพี่ชายและเห็นพี่ชายเป็นผู้นำ รู้สึกว่าพ่อเป็นคนใจดี แม่เป็นคนขี้บ่น

พ่อ : ถูกพ่อแม่ทิ้งไว้ให้อยู่กับย่าตั้งแต่เด็ก โดยย่ามีฐานะยากจน ในวัยเด็กชอบเข้าห้องสมุดโรงเรียนเพราะเป็นทางเดียวที่จะได้รู้จักโลกภายนอกโดยดูรูปภาพจากหนังสือ จึงมีความคิดฝังหัวว่าโลกกว้างใหญ่กว่าที่เขาอาศัยอยู่มากโตขึ้นจะต้องหาเงินให้ได้จำนวนมากเพื่อชดเชยความลำบากในวัยเด็ก เขาเลือกทำอาชีพทุจริตเพราะสบายและได้เงินเยอะ ไม่ตระหนักถึงความมั่นคงในชีวิต พนันบอล มีความกังวลเกี่ยวกับผลการแข่งขันบอลจึงทำให้มีความเครียดและคิดหมกมุ่นกับเรื่องค่าใช้จ่ายของตนเอง

แม่ : มีลูกตอนยังไม่พร้อมเธอจึงจำต้องใช้ชีวิตตามสามีแต่เธอมีทัศนคติเชื่อว่าตนเป็นที่พึ่งแห่งตนเนื่องจากสามีไม่มีความมั่นคงในอาชีพและรายได้ เธอออกไปหางานทำเพื่อหาเลี้ยงลูกด้วยตนเองและแบกรับความเครียดจากหนี้สินที่สามีเล่นการพนัน เธอจึงเป็นคนหงุดหงิดและโมโหง่าย

ภูมิ : พ่อแม่หย่าร้างกันตั้งแต่เด็ก เขาอยู่ในทุกเหตุการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัว ทั้งหนี้สิน บุคคลที่ได้รับผลกระทบจากการที่พ่อติดการพนัน เขาใส่ใจในการกระทำของพ่อที่ทิ้งภาระไว้กับคนในครอบครัวขอใช้แทนเขาจึงสงสารและรักแม่มาก เมื่อเข้าสู่วัยทำงานเขาจึงมีความตั้งใจที่จะเป็นเสาหลักให้ครอบครัวดูแลแม่และน้อง

ภูมิในวัยเยาว์ : เด็กชายที่เกิดมาในครอบครัวที่แม่ยังไม่พร้อม ไม่มีความมั่นคงในรายได้ เขารับรู้ปัญหาทางการเงิน พ่อติดการพนันและมีผู้หญิงอื่น เขาเห็นความไม่เอาไหนของพ่อจึงคิดว่าปัญหาในบ้านทั้งหมดที่ทำให้แม่เครียดและไม่มีความสุขเป็นเพราะพ่อ ภูมิจึงรักแม่มากและสนิทกับแม่มากกว่าพ่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะสถานภาพทางสังคม (Social aspect)

พราว : เป็นลูกคนที่ 2 ของครอบครัว มีพี่ชาย 1 คน ใฝ่ใจการศึกษาปริญญาตรีสาขาภาพยนตร์ เธอทำงานตั้งแต่ช่วงเริ่มเข้ามาหาลัย รับผิดชอบค่ากินอยู่ด้วยตนเอง พ่อทำอาชีพเป็นโต๊ะหวายหุ่นออนไลน์ แม่รับราชการภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เคยอยู่ในโรงเรียนประจำที่เคร่งครัดเรื่องระเบียบวินัย มีเพื่อนเยอะ มีความเป็นผู้นำ เรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์แต่สนใจด้านศิลปะ ปัจจุบันอาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียมขนาดเล็ก กรุงเทพมหานคร ทำงานด้านการกำกับภาพยนตร์โฆษณา

พราวในวัยเยาว์ : เรียนในโรงเรียนเอกชนอันดับ 1 ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในบ้านหลังใหญ่ตกแต่งหรูหราเมื่อเทียบกับบ้านระแวกใกล้เคียง ส่วนใหญ่อาศัยอยู่บ้านกับพ่อ แม่ไปทำงานและกลับตรงเวลา ไร่จึงเป็นพิเศษเมื่อได้เล่นพี่ชาย

พ่อ : เดิมประกอบอาชีพขนของหลักเลี่ยงการเสียภาษีและเป็นนักพนันบอล ใช้ชีวิตกลางคืน ติดบุหรี่ มีความกังวลเกี่ยวกับผลการแข่งขันบอลจึงทำให้เป็นคนเก็บตัว เวลาว่างชอบไปเที่ยวทะเล ปัจจุบันทำอาชีพเป็นโต๊ะหวายหุ่นออนไลน์ อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

แม่ : อาศัยในครอบครัวชนชั้นกลาง มีพี่น้องที่อบอุ่น สามีติดการพนันและมีค่าใช้จ่ายสูง เดิมประกอบอาชีพรับจ้างในบริษัทเอกชน ปัจจุบันรับราชการภูมิลำเนาเดิมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

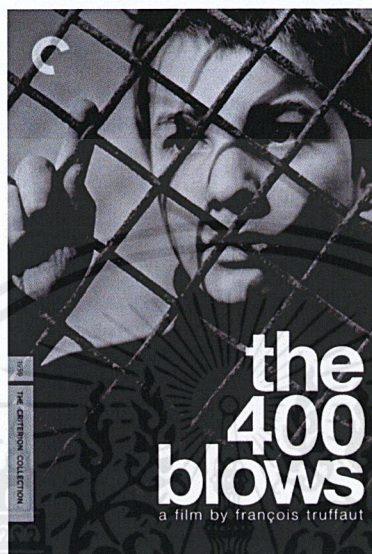
ภูมิ : เป็นลูกคนแรก ประกอบอาชีพวิศวกรควบคุมเครื่องจักรกลในโรงงานเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความเป็นผู้นำ โอบอ้อมอารีดูแลแม่และน้อง ปัจจุบันอาศัยอยู่กับแม่ภูมิลำเนาเดิมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ภูมิในวัยเยาว์ : เป็นเด็กที่อยู่ในช่วงที่ครอบครัวไม่มีความพร้อมเรื่องการเงิน เขาจึงต้องย้ายโรงเรียนบ่อย ขาดความมั่นใจในตัวเอง เรียนไม่เก่ง มีเพื่อนเยอะ

ศึกษาการเล่าเรื่องแบบภาพยนตร์กึ่งอัตชีวประวัติ The 400 blows(1959)

ภาพยนตร์ The 400 blows โดย François Roland Truffaut (1932 – 1984) ผู้กำกับ/นักวิจารณ์ สัญชาติฝรั่งเศส เกิดที่ปารีส พ่อเลิกกับแม่ Janine de Montferland เธอแต่งงานใหม่กับ Roland Truffaut รับเป็นบุตรบุญธรรมตั้งชื่อพร้อมมอบนามสกุลให้ ปีแรกอาศัยอยู่กับแม่ตามด้วยบ้านย่าจนเธอเสียชีวิตเมื่อเขาอายุ 8 ขวบ เลยต้องย้ายกลับมาอยู่กับแม่และพ่อเลี้ยงที่ไม่ถูกชะตากับ เลี้ยงสั่งสอนให้สงบเสงี่ยมเจียมตน ใช้เวลาอ่านหนังสือ ทรมานอยู่ในโรงหนัง มีเพื่อนสนิทคือ Robert Lachenay (ต้นแบบตัวละคร René Bigey) หลังถูกไล่ออกจากโรงเรียนเลยตัดสินใจหนีออกจากบ้าน ถูกจับข้อหาลักขโมยเล็กๆน้อยๆส่งตัวไปสถานกักตักขัง หลังจากนั้นก็เริ่มต้นรันทบ

หัดเรียนรู้ศึกษาอะไรด้วยตนเอง (Self-Taught) ในชีวิตช่วงวัยเด็กของทรวีโม่มีความ
 ขมขื่นมาก เขาได้ให้ความคิดเห็นว่า หนังสือ The 400 Blows(1959) นั้นเสมือนกับเป็น
 อัจฉริยประวัติของเขาเอง!

ภาพที่ 2.1 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง The 400 Blows(1959)

ที่มา : [The 400 Blows](https://s3.amazonaws.com/criterion-production/films/6419fdfbf3442b70b449e2780ae6ac04/Jli0Dzbs-LXV9c4V1sPirW4n2Lw5FR8_large.jpg)[ออนไลน์], 26 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก https://s3.amazonaws.com/criterion-production/films/6419fdfbf3442b70b449e2780ae6ac04/Jli0Dzbs-LXV9c4V1sPirW4n2Lw5FR8_large.jpg

The 400 Blows(1959)² ลดความสำคัญของพล็อตและเรื่องราว เน้นที่ความเป็นไป
 และความรู้สึกนึกคิดของตัวละครความสัมพันธ์ของครอบครัวผ่าน อันตวน ซึ่งเป็นลูกชายคนเดียว ดู
 ผิวเผินเหมือนจะเป็นชีวิตของเด็กทั่วไปในครอบครัวชนชั้นกลางแต่เมื่อภาพยนตร์ดำเนินไปกลับเผยข้อ
 ขัดแย้งและความบกพร่องในสภาวะครอบครัว จนเกิดความกระอักกระอ่วนขึ้นในความสัมพันธ์
 ครอบครัวที่ดูเหมือนจะรักกันแต่บางครั้งกลับเหมือนไม่มีความรักให้แก่กันเลย เล่าโดยให้ตัวละครทุก
 ตัวมีข้อขัดแย้งในตนเอง ประสบกับปัญหาและอุปสรรคอยู่ตลอดเวลาโดยไม่ระบุนความต่อเนื่องของ
 เหตุการณ์แน่ชัด ทำให้เรื่องดำเนินไปข้างหน้าด้วยความคลุมเครือของช่วงเวลาแต่ผู้ชมยังสามารถรับรู้
 ถึงความห่างเหิน ความกระชั้นชิดของเหตุการณ์และเชื่อมโยงเรื่องได้

1 คอน ลับแล. The 400 Blows (1959)[ออนไลน์], สืบค้น 22 มิถุนายน 2562. เข้าถึงได้จาก <https://raremeat.blog/the-400-blows/>

2 yourtripagent. คลื่นลูกใหม่ฝรั่งเศส:ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์[ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤศจิกายน 2562. เข้าถึงได้จาก <https://th.yourtripagent.com/french-new-wave-revolutionising-cinema-558>

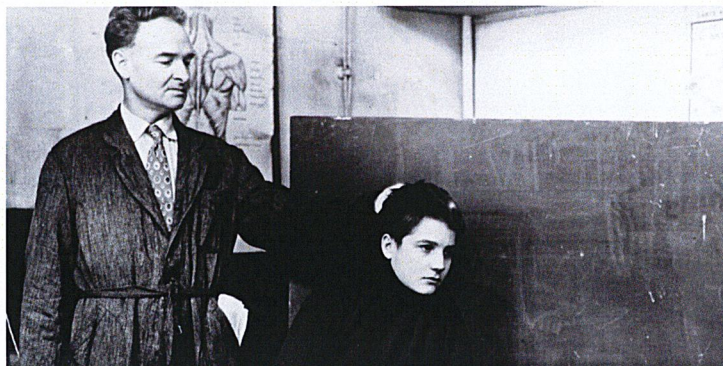
ภาพที่ 2.2 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง The 400 Blows(1959)

ที่มา : [Time Out London\[ออนไลน์\], สืบค้น 26 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก https://media.timeout.com/images/100450003/1372/772/image.jpg](https://media.timeout.com/images/100450003/1372/772/image.jpg)

วิเคราะห์การเล่าเรื่องในภาพยนตร์เรื่อง The 400 blow(1959)

อันตอนเด็กผู้ชายที่ดูไม่เอาไหนในสายตาพ่อแม่และครู แต่แท้จริงแล้วเขาพยายามที่จะเป็นที่รักของทุกคน เขาเลียนแบบพ่อโดยการเอาหนังสือของพ่อมาอ่าน ขวนพ่อคุย อยากให้แม่ภูมิใจ โดยการตั้งใจเรียนอ่านหนังสือเพื่อสอบวิชาภาษาฝรั่งเศสตามที่แม่ขอและมีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักเขียนบทกวี แต่กลับโดนครูต่อว่าหน้าชั้นเรียนว่าลอกบทความในหนังสือและสั่งพักการเรียนโดยที่อันตอนไม่มีสิทธิ์ได้อธิบาย อันตอนจึงแก้ปัญหาโดยการโกหกครูและหนีออกจากบ้าน โดยมีเพื่อนคือ เรอเน่ให้การช่วยเหลือและตัดสินใจร่วมกันแบบเด็กๆ พ่อที่เหมือนจะเป็นเสาหลักให้กับครอบครัวแต่กลับไม่สนใจดูแลบ้านและคนในครอบครัว ไม่กระตือรือร้นต่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เหมือนจะเข้าใจอันตอนด้วยความเป็นผู้ชายเหมือนกันแต่กลับไม่พูดคุยถึงความต้องการของอันตอนและปัญหาที่โรงเรียน แม่ที่เหมือนจะเป็นที่รักและที่พึ่งทางใจคนเดียวของอันตอน แต่อันตอนก็กลับไปเห็นแม่ของตัวเองยืนจูบกับผู้ชายคนอื่นซึ่งเป็นตอนที่อันตอนหนีโรงเรียนออกมา ทำให้แม่ไม่กล้าต่อว่าอันตอนก็ด้วยความผิดที่ตัวเองมี ครูที่ทำหน้าที่เพียงการสอน ตาหนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึก ความเข้มงวดอย่างสุดโต่งจนทำให้เกิดกำแพงระหว่างครูกับนักเรียน ปิดกั้นการอธิบายเหตุผลจนทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงออกในสิ่งที่คิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.3 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง The 400 Blows(1959)

ที่มา : DO416.to[ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก https://res-2.cloudinary.com/dostuff-media/image/upload/c_fill,g_faces,f_auto,w_800/v1463645505/event-poster-5729143.jpg

The 400 blows นั้นสะท้อนให้เห็นว่าเด็กนั้นตกเป็นเหยื่อของครอบครัวและสังคมที่ส่งผลต่อเด็กที่ยังรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การปรากฏขึ้นของครอบครัวเรอเนในภาพยนตร์นั้นยังเป็นตัวตอกย้ำได้ดีว่าในสังคมที่ประกอบไปด้วยครอบครัวหลากหลายแต่ก็ไม่ได้มีพ่อแม่ที่พร้อมจะพูดคุยและเข้าใจลูกถึงแม้ว่าเธอเนจะมีฐานะที่ดีกว่า มีบ้านหลังใหญ่โต แต่แม่ก็ติดการพนันจนไม่กลับบ้านส่วนพ่อก็เอาแต่ทำงานหาเงินต่างคนต่างใช้ชีวิตจนละเลยหน้าที่ที่ต้องดูแลลูก ในฉากสุดท้ายของภาพยนตร์ที่อันทวนหนีสถานพินิจเพื่อไปทะเล แสดงให้เห็นถึงความมุ่งหวังอันบริสุทธิ์ถึงอย่างไรเด็กก็เป็นเพียงเด็ก เขาเพียงต้องการอิสรภาพอย่างแท้จริงปราศจากกฎเกณฑ์ที่สังคมตั้งขึ้นและคอยตัดสินเขาตลอดเวลา เด็กจำเป็นต้องตัดสินใจและแก้ไขปัญหาโดยไม่ได้รับคำชี้แนะที่ถูกต้องทำให้เด็กรู้สึกไม่มีทางเลือกเพราะถูกปิดกั้นจากผู้ใหญ่ที่คอยตัดสินว่าถูกหรือผิดตลอดเวลา ประเด็นเหล่านี้ล้วนสร้างปมในใจให้แก่เด็กและยังทำให้ชวนตั้งคำถามว่า ครอบครัวคืออะไร? พ่อ แม่ เป็นเพียงสถานะที่ใช้เรียกกันเท่านั้นหรือ? จึงกลายมาเป็นประเด็นสำคัญที่ข้าพเจ้านำไปใช้เพื่อสนับสนุนการสร้างศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้า

ภาพที่ 2.4 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง The 400 Blows(1959)

ที่มา :คอน ลับแล. The 400 Blows(1959)[ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤศจิกายน 2562. เข้าถึงได้จาก <https://i2.wp.com/raremeat.blog/wp-content/uploads/2015/12/The-400-Blows99.jpg?w=1250&ssl=1>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การถ่ายภาพในภาพยนตร์เรื่อง The 400 blow(1959)

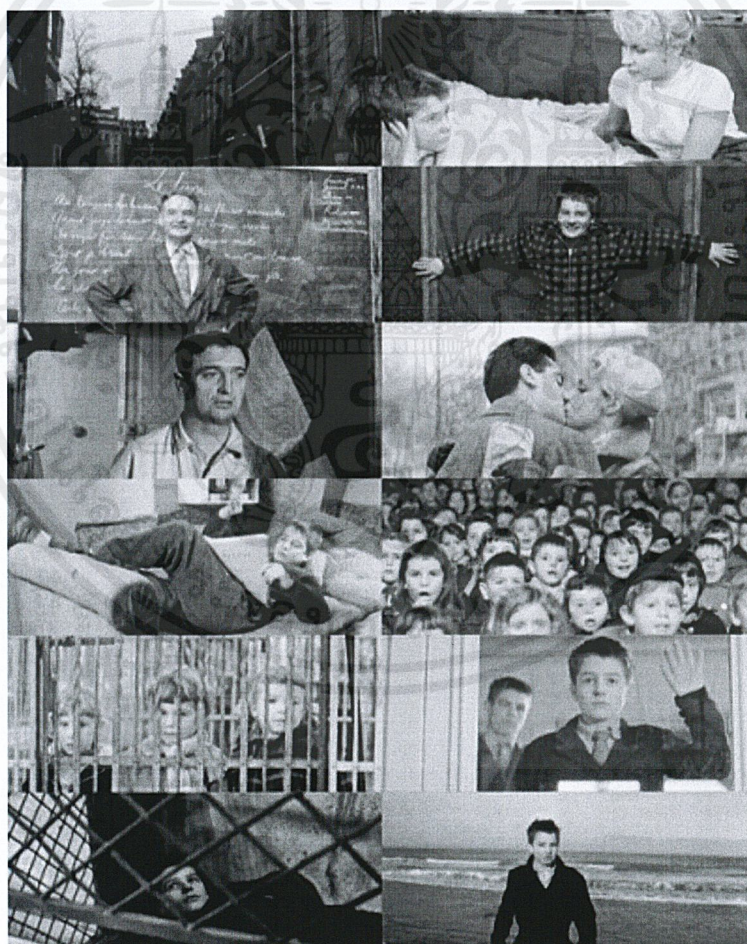
2.1. ลดเทคนิคการถ่ายภาพทางภาพยนตร์ ถ่ายภาพในระดับสายตาไม่บังคับความรู้สึกคนดูด้วยการใช้มุมกล้อง

2.2. ในการสนทนาโต้ตอบ ไม่ถ่ายผ่านไหล่ตัวละครแต่จะใช้การถ่ายภาพรับหน้านักแสดงโดยตรงในขนาดภาพ MS ระดับสายตาอ้างอิงจากนักแสดงที่อยู่ตรงข้ามตามบทภาพยนตร์

2.3. เน้นการถ่ายแบบ long take เพื่อให้ผู้ชมได้เลือกจุดสนใจบริบทต่างๆในฉากตามความต้องการของตนเองเกิดการตีความที่หลากหลาย

2.4. ใช้สถานที่จริงในการถ่ายทำ ไม่จัดฉากในสตูดิโอ

2.5. การจัดแสงอ้างอิงแสงธรรมชาติตามเวลาในบทภาพยนตร์ ทำให้ต้องเลือกช่วงเวลาในการถ่ายทำให้ตรงตามบทภาพยนตร์

ภาพที่ 2.5 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง The 400 Blows(1959)

ที่มา : [loveyourglasses\[ออนไลน์\], 26 พฤศจิกายน 2562. เข้าถึงได้จาก https://66.media-tumblr.com/tumblr_lysglGTSS1qb6hcko1_400.jpg](https://66.media-tumblr.com/tumblr_lysglGTSS1qb6hcko1_400.jpg)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาทฤษฎีบทละครแนวโศกนาฏกรรม “The Poetic” ของอริสโตเติล

ศิลปินพจน์ “the sweetness of taste” ภาพยนตร์แนวกึ่งอัตชีวประวัติ (Semi Autobiography) เกิดจากการเลียนแบบ (imitation) เป็นการเลียนแบบการกระทำ (men in action) ตรงกับแนวคิดทางศิลปะของอริสโตเติล อริสโตเติลเชื่อว่าศิลปะทุกประเภทเกิดจากการเลียนแบบ (imitation) ศิลปะแต่ละประเภทต่างกันตามลักษณะการเลียนแบบ (manner or mode of imitation) วัตถุที่เลียนแบบ (object of imitation) และสื่อที่ใช้เลียนแบบ (medium of imitation) ตัวอย่างเช่นภาพวาดเป็นการเลียนแบบโดยใช้สีและรูปทรงจากธรรมชาติ กวีนิพนธ์เป็นศิลปะที่เลียนแบบโดยใช้คำและท่วงทำนองแต่มีลักษณะการเลียนแบบต่างกันไป เช่น มหาकाพย์เล่าโดยผู้เล่าซึ่งเป็นบุรุษที่สามหรือบุรุษที่หนึ่ง ละครเป็นการเลียนแบบการกระทำของมนุษย์ (men in action) คือแสดงการกระทำ (performance) ของตัวละครต่อหน้าผู้ชม อริสโตเติลแยกละครโศกนาฏกรรมจากสุขนาฏกรรมอย่างชัดเจน³ โศกนาฏกรรมให้ความพึงพอใจของมนุษย์จากการเลียนแบบเกิดขึ้นเพราะมนุษย์รู้สึกเพลิดเพลินเมื่อเห็นการเลียนแบบและได้ความรู้โดยไม่ต้องประสบด้วยตนเอง

คำจำกัดความละครโศกนาฏกรรมของอริสโตเติล

Tragedy, then, is an imitation of an action that is serious, complete, and of a certain magnitude; in language embellished with each kind of artistic ornament, the several kinds being found in separate parts of the play; in the form of action, not of narrative; through pity and fear effecting the proper purgation of these emotion.⁴

จุดมุ่งหมายของละครโศกนาฏกรรมจะต้องก่อให้เกิดความสงสารและความกลัว แสดงให้เห็นเคราะห์กรรมที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่ไม่สมควรได้รับ ซึ่งนำไปสู่การชำระอารมณ์ “catharsis” ให้หมดไปเป็นความเพลิดเพลินที่เราได้เชื่อมโยงสิ่งที่เห็นเข้ากับประสบการณ์ที่ตนเองได้รับหรือเกิดการจินตนาการตนเองเข้ากับเหตุการณ์นั้นแล้วเกิดเป็นภาวะเดียวกับที่ตัวละครเผชิญ เมื่อเกิดความรู้สึกสงสารและความกลัวขึ้นทำให้ผู้ชมเกิดความเวทนาต่อโลกแห่งความเป็นจริงและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ปลดปล่อยความทุกข์จิตใจสงบ เสมือนกิเลสถูกชำระแต่อย่างไรก็ยังคงไม่ทำลายความหมายต่อบทละครที่ตั้งใจจะสื่อให้ผู้ชม นับว่าเป็นการเลียนแบบที่สมบูรณ์

ละครโศกนาฏกรรมเป็นการเลียนแบบตัวละครที่ดีกว่าชีวิตจริงตัวละครเอกเป็นกษัตริย์และชนชั้นสูงมีนิสัยที่ดั่งงาม (tragic hero) ประพฤติเหมาะสมมีความดีงามทางศีลธรรมแต่

³ ภัทรกร รักเรียน, “ทฤษฎีละครแนวโศกนาฏกรรม ตั้งแต่สมัยกรีกจนถึงคริสต์วรรษที่ 20” (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), 12.

⁴ Butcher, S. H. (samuel Henry), Aristotle’s Theory Of Poetry and Fine Art 1850-1910,

51.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีจุดอ่อนที่ต้องพบกับชะตากรรมแต่เป็นจุดอ่อนที่อยู่ในนิสัยเช่น ความภาคภูมิใจ ความทะนงตน มากไปจนเกิดตัวจวนนำไปสู่หายนะ

ช่วง 467 B.C. จักรวรรดิโรมันล่มสลายถือเป็นการสิ้นสุดอารยธรรมโบราณ จากนั้นช่วงคริสต์วรรษที่ 5-15 เป็นสมัยกลาง (middle age) ในช่วงรอยต่อระหว่างยุคคลาสสิก(classic)และยุคเรเนอซอง(renaissance) “The poetics” ของอริสโตเติลรวมถึงบทกวีละครต่างๆในกรีกและโรมันถูกแปลอีกครั้งในประเทศอิตาลี ฝรั่งเศส และอังกฤษละครแนวโศกนาฏกรรมเกิดการพัฒนาต่อเนื่องจนเป็น “Modern tragedy” โดยรูปแบบและแนวคิดเปลี่ยนไปตามสังคม ธรรมเนียมของยุคสมัยในคริสต์ศตวรรษที่ 18 และ 19 เกิดจากการขยายตัวของลัทธิพาณิชย์นิยมทำให้ละครเปลี่ยนมาเป็นการบันเทิงของชนชั้นกลางถึงชนชั้นล่างเป็นยุคเร้าอารมณ์ “Sentimental drama” กล่าวคือบทละครที่มีอุปสรรคแต่เอาชนะได้ด้วยความดีงามบทละครนำเสนออยู่ในขอบเขตของความสุขและความเศร้า แนวโน้มละครของฝรั่งเศสและอังกฤษเหมือนกันคือเน้นความเห็นอกเห็นใจ บทละครโศกนาฏกรรมจบด้วยผลกรรมที่กระทำผิด บทละครสุขนาฏกรรมจบด้วยความสุขที่เป็นผลมาจากการทำความดี คริสต์ศตวรรษที่ 19 เกิดลัทธิโรแมนติก (romanticism) ที่มีแนวคิดเกี่ยวกับการเน้นอารมณ์ ความรู้สึก จินตนาการและจิตวิญญาณทำให้เกิด “Melodrama” เพื่อตอบสนองชนชั้นกลางเป็นละครที่นำเสนอมิติตัวละครเพียงด้านเดียว เช่น ชายคนจนผู้ต่ำต้อยกับหญิงชนชั้นสูง ช่วงคริสต์วรรษที่ 20 เกิดสงครามโลกและปัญหาเศรษฐกิจรวมถึงการศึกษาด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาทำให้ผู้คนเริ่มมองโลกเปลี่ยนไป เกิดละครสมัยใหม่คือสัจนิยม (realism) ธรรมชาตินิยม (naturalism) และแนวต่อต้านสัจนิยม (anti-realism) เรียกสมัยนี้ว่าโศกนาฏกรรมสมัยใหม่ (modern tragedy)

การถ่ายทอดความสมจริงออกมาเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหากจากข้าพเจ้าและบิดาเป็นความสัมพันธ์ที่มีอาจเรียกได้ว่า ครอบครัวยุติเสียทีเดียว ความมุ่งหวังของตัวละครที่ไม่เป็นอย่างหวังเหมือนกระจกสะท้อนความเป็นไปในโลกของความเป็นจริง การกำหนดตัวละครที่มีพื้นฐานสถานภาพเป็นคนธรรมดา ความกำกวม ภาวะกระอักกระอ่วนของตัวละครต่อความสัมพันธ์ พ่อ ลูก การต่อสู้กับอุปสรรคที่ตนเองก่อ การติดการพนันของพ่อ ประกอบอาชีพทุจริตมาตลอดชีวิตเมื่อมีลูกสาว เขาอยากปกป้องแต่ในอีกด้านกลับเป็นภาระที่จะป่วยเปื่อยความรับผิดชอบได้ตลอดเวลาล้วนเป็นโศกนาฏกรรมบนพื้นฐานของสามัญชน โดยมีพื้นฐานมาจากแนวโศกนาฏกรรม “The Poetics” ของอริสโตเติลเพื่อความมุ่งหวังเดียวกันคือการชำระอารมณ์ (catharsis) ปลดเปลื้องกิเลสแก่ผู้ชม ข้าพเจ้าเลือกลดความสำคัญของพล็อตเพื่อเผยแพร่เรื่องราวให้เกิดความสมจริง (realism) แต่ยังคงไว้ซึ่งเนื้อหาคือเป็นโศกนาฏกรรมชีวิต โดยแสดงให้เห็นถึงชะตากรรมของตัวละครที่กำหนดโดยสังคมสภาพแวดล้อม กรรมพันธุ์และจิตใต้สำนึกที่ต้องต่อสู้กับปัจเจกของตนเอง ความโลภ ความรัก ซึ่งแตกต่างจากบทละครในสมัยกรีกที่ตัวละครต้องต่อสู้กับเทพซึ่งมาพร้อมกับอำนาจเหนือธรรมชาติที่ไม่สามารถเอาชนะได้ รวมถึงการกำหนดสถานะของตัวละครที่เป็นเพียงคนธรรมดาที่ตัดสินใจปัญหาด้วยการใช้ความเป็นเหตุเป็นผลร่วมด้วยซึ่งนับว่าเป็นการกำหนดตัวละครเป็นคนธรรมดา แตกต่างจากในสมัยกรีกที่ตัวละครอยู่ในสถานภาพสูงเช่น กษัตริย์ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์เรื่อง “Unconditional love” เป็นบทภาพยนตร์ที่มีเค้าโครงเรื่องมาจาก ความทรงจำของข้าพเจ้าในช่วงวัยเยาว์จนถึงมหาวิทยาลัย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเขียนเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในชีวิตแต่ละช่วงไว้โดยย่อ เพื่อเลือกนำบางเหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อจิตใจของข้าพเจ้ามาจัดวางไว้ในบทภาพยนตร์ โดยข้าพเจ้าต้องการให้บทภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงถึงความทรงจำในวัยเยาว์ที่อาศัยอยู่กับบิดา ซึ่งเหตุการณ์ที่นำมาเขียนในบทภาพยนตร์เกิดขึ้นอย่างไม่ปะติดปะต่อแต่ผู้ชมจะสามารถเชื่อมโยงได้เองผ่านความสัมพันธ์และสถานะของแต่ละคนในครอบครัวจากมุมมองของข้าพเจ้า

การเขียนบทภาพยนตร์เรื่อง “The taste of sweetness” นั้นมีหลายสิ่งที่ต้องคำนึงถึงทั้งในเรื่องความยาวในแต่ละฉากที่ข้าพเจ้าต้องการให้เทียบเคียงกับเหตุการณ์จริงและเนื้อหาในส่วนที่ไม่ให้ข้อมูล แต่ส่งผลกระทบต่อจิตใจของข้าพเจ้า ทั้งคำพูดของตัวละคร และสถานที่ในการถ่ายทำ การตัดสินใจตัดฉากที่ไม่จำเป็นและคำพูดที่มากเกินไปจนความพืดออกไปจึงเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก เพราะเนื้อหาของภาพยนตร์คือส่วนสำคัญที่ทำให้ข้าพเจ้าหวนคิดถึงครอบครัวเมื่อยังอยู่ด้วยกันสมบูรณ์

ข้าพเจ้าเขียนบทภาพยนตร์เรื่องนี้ในช่วงที่ข้าพเจ้ากลับบ้านที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์จึงถูกทำควบคู่ไปกับการมองหาสถานที่ถ่ายทำ และทดลองถ่าย Block Shot ดังนั้นรายละเอียดต่างๆในบทภาพยนตร์จึงค่อนข้างชัดเจน ทำให้ข้าพเจ้ามองเห็นภาพไว้อย่างละเอียดตั้งแต่การเขียนบทแล้ว

การพัฒนาบทภาพยนตร์

การพัฒนาบทภาพยนตร์เรื่อง “Unconditional love” เป็นกระบวนการที่ยาวนาน เนื่องจากข้อมูลที่เก็บได้ข้างต้นเป็นความทรงจำในระหว่างที่ข้าพเจ้าเขียนบทภาพยนตร์ ข้าพเจ้าได้ทำการบันทึกการสนทนาทางโทรศัพท์ของข้าพเจ้ากับสมาชิกในครอบครัวดังนี้ บิดา มารดาและพี่ชายของข้าพเจ้า เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการเขียนบทภาพยนตร์และใช้เป็นส่วนหนึ่งในภาพยนตร์ตามความตั้งใจของข้าพเจ้า ดังนั้นเมื่อรวบรวมข้อมูลจากหลายส่วนจึงจำเป็นต้องลดทอนบางส่วนออกไป เพื่อให้ภาพยนตร์กระชับขึ้นและแน่นไปที่ประเด็นที่สื่อสาร

Sequence

ข้อมูลที่ถูกเขียนขึ้นจากความทรงจำนั้นมีจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดวางเป็นลำดับเพื่อจะได้เห็นการดำเนินเรื่องให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของแต่ละฉากและง่ายต่อการตัดฉากที่ไม่จำเป็นออก

Sequence A การมีอยู่ของพ่อในอดีต

- พ่อขับรถเข้ามาที่บ้านตอนกลางคืน (เปิดตัวละครพ่อที่ใช้ชีวิตเสเพล)
- พ่อเคาะประตูเรียกเสียงดังเพื่อให้แม่เปิด (พ่อไม่สนใจว่าลูกหลับอยู่)
- แม่บ่นแต่พ่อไม่สนใจ (แม่เบื่อหน่ายกับการกระทำของพ่อแต่ไม่ได้แสดงออกรุนแรง)
- ตอนเช้า พร้าวอยู่คนเดียวในบ้าน (เปิดตัวละครพร้าวอยู่ชั้นล่างของบ้าน)
- พร้าวหยิบมิดโกนหนวดมาโกนหน้ากระจกแล้วโดนใบมีดบาดที่คาง (พร้าวเลียนแบบท่าทางของพ่อ)
- พร้าววิ่งขึ้นไปบนบ้านเพื่อจะให้พ่อปลอบ (เปิดเผยว่าพ่อยังคงอยู่ที่บ้านแต่ด้วยอาการเมาแอลกอฮอล์จึงนอนหลับและไม่ดูแลพร้าว)
- พ่อค่อยๆลูบศีรษะพร้าวแล้วนอนหลับต่อ
- ตอนเย็นที่ทุกคนอยู่บ้าน (ความสัมพันธ์เมื่อ พ่อ แม่ พร้าวและภูมิ อยู่ที่บ้านพร้อมกัน)
- ภูมิปั่นจักรยานรอบบ้าน แม่กำลังล้างจาน พร้าวเล่นของเล่น (แต่ละคนอยู่ในส่วนของตัวเองมีเพียงแม่ที่จัดระเบียบบ้าน)
- แม่ตะโกนเรียกให้ภูมิเข้ามาช่วยเก็บจาน (เปิดตัวภูมิ)
- ภูมิรีบวิ่งเข้ามาในบ้านจึงชนกับพ่อที่กำลังเดินคุยโทรศัพท์อยู่กลางบ้านพอดี พ่อสบถใส่ภูมิ (ความสัมพันธ์ของภูมิกับพ่อที่ไม่ดีต่อกัน)
- พ่อเดินออกไปคุยโทรศัพท์และสูบบุหรี่หน้าบ้าน (พอมิผู้หญิงคนอื่น)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence B ความรักจากครอบครัวที่พรารได้รับในวัยเยาว์

- พ่อขับรถยนต์เร็วและสูบบุหรี่ขณะขับรถ แม่จึงมีสีหน้าตึงเครียด (ระหว่างทางที่ครอบครัวกำลังไปเที่ยวแต่ไม่มีความสุข)
- พ่อเดินสูบบุหรี่เข้ามายังรีสอร์ทคนเดียว (พ่อไม่มีส่วนร่วมในครอบครัว)
- แม่และภุมิช่วยกันถือกระเป๋าเดินทางเดินเข้ามาในล็อบบี้ (ภุมิอยู่กับแม่และคอยช่วยเหลือแม่)
- แม่เดินมาเจอพ่ออยู่คนเดียวจึงถามถึงพราร (พรารหายไป)
- พ่อยื่นอึ้ง แม่และภุมิรีบไปแจ้งตามหาพรารที่เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์ของรีสอร์ท (พ่อเฝิกเฉยกับการที่พรารหายไป)
- พ่อเดินนำไปยังบ้านพัก แม่พาภุมิและพรารเดินตามเข้าไป (มีเพียงแม่ที่ดูแลลูก)
- ภุมิและพรารวิ่งออกไปที่ชายหาดขณะที่แม่กำลังเข้าห้องน้ำ (ภุมิและพรารตื่นตื่น)
- พ่อ แม่ พรารและภุมิ เดินเล่นกันที่สะพานชมวิวของรีสอร์ท (ครอบครัวได้ใช้เวลาอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข)
- พ่ออุ้มพราร แม่ถ่ายรูปพ่อกับพราร (พ่อกับแม่ดีต่อกัน)
- พ่อคุยโทรศัพท์ที่ระเบียง แม่อาบน้ำเช็ดตัวให้ภุมิกับพราร (พ่อปลื้มตัวออกจากครอบครัวอีกครั้ง)
- พ่อกับแม่นั่งคุยกันที่ระเบียง (แม่เป็นกังวลเรื่องเงินที่จะนำมาใช้จ่ายในบ้าน)
- พ่อขอเลิกกับแม่ (ทั้งคู่จบความสัมพันธ์อย่างง่ายดาย)

Sequence C การมีอยู่ของพ่อในปัจจุบัน (ความสัมพันธ์ครอบครัวดำเนินต่อไปโดยผ่านพรารในปัจจุบัน)

- พ่อโทรศัพท์มาหาพรารขอให้พรารโอนเงินให้ (พ่อกับพรารยังคงพึ่งพากัน)
- พ่อเล่าเรื่องราวในอดีตให้พรารฟัง (พรารรู้เรื่องที่พ่อทำอาชีพทุจริตและเล่นการพนัน)
- พ่อสอนให้พรารมองโลกในทัศนคติเช่นเดียวเดียวกับพ่อ (พ่อให้ข้อคิดที่ไม่ดีแต่พ่อสามารถสอนได้เพียงเท่านี้)
- แม่เล่าให้พรารฟังถึงความเห็นแก่ตนของพ่อที่ตอนเยาว์วัยพรารไม่รู้ (ในอดีตที่พ่อยังอยู่พรารเด็กเกินไปที่จะฟังใจ)
- ภุมิเล่าให้พรารฟังเกี่ยวกับหนี้สินที่พ่อทำไว้และเป็นผลกระทบต่อทุกคนในครอบครัวที่เกี่ยวข้อง (ภุมิมองพ่อในแง่ร้ายเสมอมา)
- พ่อถามถึงแม่ (เมื่อเวลาผ่านไป พ่อรู้สึกโดดเดี่ยวและหวนคำนึงถึงอดีต)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเด็นเรื่อง

แท้จริงแล้ว “พ่อในอุดมคติเป็นอย่างไร?”

บทภาพยนตร์

หลังจากพัฒนาบทภาพยนตร์ในรูปแบบของ Sequence แล้วทำให้เห็นถึงภาพรวมของภาพยนตร์และสามารถลดทอนเนื้อหาในส่วนที่สำคัญน้อยกว่าออกไปได้ไม่ยาก อีกทั้งยังง่ายในการลงลึกถึงคาแรกเตอร์ตัวละครที่ค่อนข้างชัดเจนอยู่แล้วตั้งแต่แรกให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งการแต่งกาย งานอดิเรก แล้วยังทำให้ข้าพเจ้ามองเห็นภาระงานทั้งหมดก่อนการเขียน Screenplay เพื่อวางแผนการทำงานได้ง่ายขึ้นข้าพเจ้าจึงเขียนร่างบทภาพยนตร์ไปพร้อมกับ Block shot บางเหตุการณ์เพื่อเป็นแนวทางในการรวบฉากในบทภาพยนตร์ เนื่องจากเหตุการณ์ส่วนใหญ่เกิดขึ้นที่บ้านของข้าพเจ้า

บทภาพยนตร์ ร่างที่ 1

เป็นการเขียนขยายเพิ่มเติมจากการเขียน Sequence โดยลำดับเรื่องจากปัจจุบันขึ้นมา ก่อนคือเปิดเรื่องที่ห้องพักของพราว พราวโทรศัพท์หาพ่อแต่ไม่กล้าเล่าเรื่องที่กำลังเครียดให้พ่อฟังแต่พ่อกลับกล่าวประโยคให้กำลังใจที่ทำให้พราวรู้สึกดีขึ้นได้ ทำให้พราวหวนกลับไปคิดถึงตัวเองกับพ่อในวัยเยาว์ หลังจากนั้นจึงตัดเข้าฉากที่บ้าน ในอดีต

การเขียน Screenplay ร่างแรก ข้าพเจ้าได้เพิ่มฉากที่สะท้อนอารมณ์ ตัวละครมีการกระทำที่ Dramatic มากกว่าในชีวิตจริงของข้าพเจ้า อีกทั้งยังเสริมให้ตัวละครพราวเป็นนักศึกษาสาขาการเต้นร่วมสมัยเพื่อใช้ทำทางในการเต้นตัดสลับกับเหตุการณ์ในอดีตที่พราวหวนนึกถึงพ่อเพื่อค้นอารมณ์ของภาพยนตร์ ใส่สัญลักษณ์ภาพวาดโบราณเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดความรู้สึกของพราวขณะที่กำลังเต้น

บทภาพยนตร์ ร่างที่ 2

จากร่างแรกเมื่อข้าพเจ้าอ่านซ้ำหลายครั้ง ข้าพเจ้าไม่มีความรู้สึกที่ลึกซึ้งต่อบทภาพยนตร์ร่างที่ 1 เนื่องจากมีการแทรกเรื่องราวที่เกินความจริงและขัดต่อความสัมพันธ์ของข้าพเจ้ากับบิดาในปัจจุบัน ผนวกกับการได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วจึงตัดสินใจตัดฉากที่ไม่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์จริงออก แล้วรวบรวมฉากที่ตรงกับเหตุการณ์จริงนำมาลำดับให้เชื่อมโยงกัน โดยยึดโครงเรื่องจากเหตุการณ์ในอดีตเป็นหลักเนื่องจากเป็นความทรงจำที่ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อครั้งครอบครัวยังอยู่ด้วยกันครบสมบูรณ์

การสนทนาของพ่อกับพราวในปัจจุบันในเสียงสนทนาจริงที่บันทึกจากการสนทนากันทางโทรศัพท์ของข้าพเจ้ากับพ่อ ซึ่งข้าพเจ้ายังมีได้ระบุลงไป ใน Screenplay เนื่องจากจะทำการคัดเลือกประโยคแล้วนำมาทดลองใส่ภาพยนตร์เพื่อค้นหาเสียงที่ส่งผลต่อความรู้สึกของข้าพเจ้าและส่งเสริมกับเหตุการณ์ในแต่ละฉากอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดในกระบวนการลำดับภาพต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ ร่างที่ 3

ข้าพเจ้าเพิ่มตัวละครภูมิตอนโตเข้ามาในบทภาพยนตร์เนื่องจากในชีวิตจริงของข้าพเจ้ามีเพียงพี่ชายและแม่ที่คอยดูแล เมื่อพ่อทอดทิ้งครอบครัวไปพี่ชายของข้าพเจ้าจึงกลายเป็นเสาหลักของบ้าน ในบางครั้งคอยดูแลข้าพเจ้าแทนแม่ ข้าพเจ้าเพิ่มตัวละครภูมิตอนโตเพื่อมาเติมเต็มเรื่องราวของพราวในปัจจุบันที่ยังคงติดต่อกับพ่อทางโทรศัพท์ พ่อที่พยายามแสดงความเป็นห่วงแต่ไม่เคยกลับมาดูแลกลับกลายเป็นภูมิที่ทำหน้าที่ดูแลพราวแทนพ่อ

บทภาพยนตร์ ร่างที่ 4

เป็นการตรวจทานเพิ่มเติมจากร่างที่ 3 และมีการแทรกบทสนทนาหยอกล้อระหว่างพรากับภูมิในวัยเยาว์ และบทสนทนาของแม่ในฉากที่อยู่กับลูกให้มีทั้งการบ่น ความเป็นห่วงที่เกิดจากความกังวลว่าลูกจะได้รับอันตราย แม่ที่ชวนพ่อคุยเกี่ยวกับลูก พ่อที่แอบถ่ายรูปแม่ ทำให้เรื่องโดยรวมมีสีสันมากยิ่งขึ้น

บทภาพยนตร์ร่างที่ 4 นี้ข้าพเจ้าได้เพิ่มความสำคัญในฉากที่ครอบครัวอยู่ร่วมกันที่ทะเลมากขึ้น ภูมิแกล้งพราวตามประสาพี่ชาย แม่ที่เล่นกับลูกอย่างมีความสุขแตกต่างจากตอนที่อยู่ร่วมกับพ่อ รวมถึงเหตุการณ์พ่อตัดสินใจขอหย่ากับแม่ในขณะที่ลูกกำลังหลับอยู่ ให้กลายเป็นสถานที่ที่รวบรวมความทรงจำทั้งดีและร้ายราวเช่นเดียวกับทะเลที่มีทั้งวันที่สดใสและวันที่มรสุมพัดเข้ามา ให้กลายเป็นสถานที่หลักในเรื่องเพื่อลดทอนสถานที่อื่นๆ

บทภาพยนตร์เรื่อง “Unconditional love”

Scene 1 พ่อ แม่ ลูก

ภายใน / ห้องนอนพ่อแม่ / กลางคืน

พ่อเปิดประตูบ้านเข้ามาเดินสายโยงเงิน ประตูบ้านเปิดค้างไว้ เปิดไฟสว่างทั้งบ้าน เหยียดโทรศัพท์มือถือและเงินหนึ่งปีกลงบนโต๊ะข้างซ้ายของประตู พ่อบ่นพึมพำ เดินขึ้นบันไดบ้านไปยังชั้นสอง พ่อเคาะประตูห้องนอน แม่ลุกไปเปิดแล้วกลับมานอน

แม่

“เข้ามาเฉยๆไม่ได้หรือไง ลูกหลับอยู่”

พ่อ

“แล้วแกจะลือคห้องทำไม.. นี่ฉันวางเงินไว้ให้ข้างล่างนะ”

พราวลืมหาดขึ้น แอบหรีตามองพ่อ แม่ไม่พอใจหันตัวนอนตะแคงไปอีกฝั่ง พ่อเดินไปเปิดไฟ แม่หันไปพูดกับพราว

แม่

“หนูไปนอนกับพี่ก็ได้ลูกไป”

พราวลุกย้ายไปอีกห้อง พราวยื่นมองประตูห้องตรงข้ามที่ปิดอยู่

Scene 2 ชีวิตประจำวันของพราว

ภายใน / โถงบ้าน / กลางวัน

พราวเล่นคนเดียวอยู่กลางบ้าน

เสียงพราวพิมพ์พุดคนเดียว

รอบข้างมีผ้าปูที่นอนและตุ๊กตาที่พราวเล่นทิ้งไว้วางเกลื่อนเต็มพื้น พราวจูงตุ๊กตาไปยืนเกาะเสาไม้สี่เหลี่ยมที่ติดกระจกทั้ง 4 ด้าน เหยียดตัวซ้ายขวาไปมาแสดงสีหน้าหยอกเล่นกับกับตัวเองในกระจก พราววิ่งเข้าไปในครัว วิ่งกลับมาพร้อมกับมีดโกนหนวด พราวส่องกระจกแล้วใช้มีดโกนหนวดปาดลงที่ระหว่างจมูกกับปาก คาง ทำท่าทางโกนหนวด เมื่อใบมีดถูแรงขึ้นที่คาง พราวรู้สึกเสบจึงใช้นิ้วแตะๆที่คาง แตะซ้ำอีกสองสามที่เลือดก็ติดนิ้วมีมามาเล็กน้อย พราวส่องกระจกเห็นเลือดซิบเป็นขีด พราวหน้าเสียแล้ววิ่งไปหยิบทิชชูมาซับ ซับไปเรื่อยๆเริ่มทำหน้าตาหึเพราะเลือดไม่หยุดไหล

พราวร้องออกมา

พราวมองที่กระดาดทิชชูเต็มไปด้วยรอยเลือดเป็นแนวขีดเล็กๆเต็มกระดาด พราวร้องไห้วิ่งขึ้นบันไดบ้านไป

Scene 3 พ่อนอนตื่นสาย

ภายใน / ห้องนอนพ่อแม่ / กลางวัน

พราว

“พ่อ พ่อ”

ห้องนอน 4x8 เมตร ผ้า màn สีเขียวปิดทึบ พราววิ่งเข้ามาในห้องหยุดแถวๆปากประตู ไม่เจอใคร

พ่อ

“อือ”

มีเสียงหนึ่งดังขึ้นมาจากซอกข้างเตียง พราวเดินไปที่ข้างเตียงเจอพ่อนอนแผ่อยู่ พ่อในเสื้อเชิ้ตสีขาวยับยู่ยี่ กระดุมปลดออกเหลือสองเม็ดล่าง กางเกงยีนส์ขาวๆ หน้ามันมมยุง ทาเล็บนิ้วมือสีดำ กลิ่นตัวเหม็นเหล้า พราวค่อยๆคลานไปใกล้พ่อ

พ่อ

“เออ ไม่เป็นไรลูก อยู่กับพ่อ อยู่กับพ่อ”

พ่อพูดทุกอย่างที่ยังไม่ลืมตาแต่มีมือเอื้อมมาลูบหัวพราวเบาๆ

Scene 4 พ่อสนิทกับลูกสาวมากกว่า

ภายใน / โถงบ้าน / กลางวัน

เสียงเพลงจากห้องดูหนังดังลั่นบ้าน

ประมาณ 16.00 น. ภูมิจักรยานอยู่รอบบ้าน พราวเล่นขายของอยู่คนเดียวตรงเคาน์เตอร์บาร์ พราวปีนขึ้นไปนั่งบนแท่นเคาน์เตอร์ เอื้อมหยิบแก้วไวน์มาเล่น พ่อเปิดเพลงเสียงดังเดินวนคุยโทรศัพท์ในบ้าน แม่เก็บบ้านอยู่ในครัว แม่ตะโกนเรียกพี่ชาย

แม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ภูมิ! ภูมิ! มาช่วยแม่เก็บนี่หน่อย”

พี่ชายตะโกนตอบกลับ

“ครับ”

ภูมิวิ่งเข้ามาจากประตูหน้าบ้านอย่างรวดเร็วชนเข้ากับพ่อที่เพิ่งเดินออกมาจากห้องดูหนัง
พ่อ

“เห้ย”

พ่อสบลใส่ภูมิอย่างหัวเสียแล้วออกคุยโทรศัพท์หน้าบ้านแทน ภูมิวิ่งตรงไปหาแม่ในครัว
พราว

“รับอะไรดีคะ? เอาอันนี้หรือคะ ได้เลยคะสักครู่หนึ่งนะคะ”

พ้อมานั่งหน้าเคา์เตอร์บาร์ตรงที่พราวเล่นขายของ

พ่อ

“ขายของหรือ ลูกสาวใครสวยที่ 1”

Scene 5 ขับรถไปทะเล

ภายใน / รถยนต์ bmw / กลางวัน

(music score) บนรถยนต์ พ่อเป็นคนขับ แม่นั่งข้างหน้า พราวและพี่ชายนั่งอยู่ข้างหลัง อากาศร้อน
พ่อเปิดกระจกสูบบุหรี่ไปขับรถไป แม่มองพ่ออย่างหงุดหงิดหน้ามูย

แม่

“แกจะสูบอะไรหนักหนา”

พ่อไม่สนใจสูบบุหรี่ขับรถต่อ

แม่

“ร้อนก็ร้อน ฉันทกับลูกเหม็น”

ภูมิกับพราวมองพ่อ ภูมิมองออกไปทางอื่นหยิบฮอตดอกมากิน พราวมองพ่อจนสูบบุหรี่เสร็จ พ่อกด
ปรับกระจกขึ้น พราวสูดลมหายใจเข้า

พ่อ

“แก เงินที่ให้ไปเดี๋ยวแกคืนฉันมาครั้งนึงนะ ของคนอื่นเขาด้วย”

แม่

“เฮ้ย ก็เงินให้ฉันมาก็เอาไปใช้นู่นนี่นั่นแล้ว ฉันจะเอาที่ไหนคืนอะ แล้วเมื่อเป็นไง

บวกหรือลบ”

พ่อ

“ไม่ค่อยดี”

แม่

“ไม่ค่อยดีแล้วมันยังงี่เง่า”

พ่อ

“แกไม่ต้องถามได้มะ แกรู้จักมะว่าลนอะลน แกถามเนียเดียวคืนนี้ก็ไม่ได้อีก”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภูมิ

“แม่ หนูจะอ้วก”

ภูมิพะอืดพะอม พอกับแม่หันมามอง แม่ก้มหาถุง

พ่อ

“อุ๋งๆ”

พ่อยืนอุ้งข้างเบาะให้

montage บรรยากาศในรถ ภูมิเปลี่ยนนั่งพิงเบาะ พรวยยืนยิ้มแยมระหว่างพอกับแม่ พอคิวขมวดข้อรัด แม่มองตรงไปตามทาง พรวยเล่นผมแม่ แม่หันไปดู

Scene 6 ถึงที่พัก Rayong resort

ภายนอก / Rayong resort / กลางวัน

หน้าที่พัก พ่อจอดรถ พ่อลงมาจุดบุหรี่ หยิบหนังสือบอลเหน็บใต้รักแร้ ยืนดูบบุหรี่และกดโทรศัพท์เดิน นำไปก่อน แม่กับพี่ชายช่วยกันขน พรวยจ้วเจียฟั้งตื่นนอนเดินตามพ่อไป

Scene 7 พรวยหลงในโรงแรม

ภายนอก / รีสอร์ท / กลางวัน

montage มุมมองพรวย พรวยเดินตามพ่อมาเห็นพ่ออยู่ไม่ไกล มองไปรอบๆบรรยากาศรีสอร์ททกว้าง พรวยเดินไปตามทาง จนไปถึงที่ล็อบบี้ พรวยวิ่งไปหน้าลิฟต์ ลิฟต์เปิดมีคนเดินเข้าไป พรวยเดินตาม เข้าไปด้วย พรวยอยู่ในลิฟต์และเงยหน้ามองไปยังผู้คนที่ผลัดกันเข้ามา คนไทย ชาวต่างชาติยิ้มให้ พรวยยิ้มตอบกลับ พรวยเริ่มมองหาแม่ในลิฟต์สีหน้าพรวยเริ่มเปลี่ยนเป็นหวาดกลัว

Scene 8 แม่ตามหาพรวย

ภายนอก / รีสอร์ท / กลางวัน

พ่อยืนคุยโทรศัพท์ เชิญบุหรืออยู่ระหว่างทางเดิน แม่กับพี่ชายเดินมาเจอพ่อ

แม่

“แก ลูกละ”

พ่อ

“ฉันไม่รู้ ไม่ได้เดินมากับแกหรือ”

แม่

“ฉันมีวชนของแล้วทำไมแกไม่ช่วยกันดูลูกบ้าง หลงไปแล้วมั้งเนี่ย”

ล็อบบี้ ลิฟต์มาเปิดที่ชั้น G เห็นแม่ยืนคุยกับแม่บ้านอยู่หน้าลิฟต์

พรวย

“แม่”

แม่อ้าแขนรับรอพรวย พรวยวิ่งไปกอดแม่ พ่อยืนไม่พอใจอยู่รอบนอก

Scene 9 เข้าที่พัก

ภายใน / บ้านพักริมทะเล / กลางวัน

ภายในบ้านพัก หัวเตียงตู้เสื้อผ้าและเพดานทำจากหวาย เต็มขนาดใหญ่ข้างๆมีเก้าอี้สำหรับนั่งเล่น มี ประตูออกไปเป็นระเบียงที่มองออกไปเห็นทะเล ต้นไม้ใหญ่ข้างบ้าน บรรยากาศร่มรื่นเย็นสบาย พ่อ เดินออกไปนั่งริมระเบียง สูดบุหรี่ปั๊ว กดโทรศัพท์

พ่อ

“แก ลูกแก่นะไปดูๆ”

พี่ชายวิ่งเล่นกับพราวที่ริมหาด

Scene 10 เล่นทะเล

ภายนอก / สะพานชมวิว / กลางวัน

สะพานยาวยื่นออกไปในทะเล แม่จูงมือบัวเดินเล่นบนสะพาน

แม่

“มานี่ลูก อย่าไปเดี๋ยวตก”

ภูมิกับพราววิ่งเล่นมาด้วยกันโดยไม่ได้ใส่ใจกับเสียงของแม่ ภูมิจะแกล้งวิ่งไล่พราว แต่ถูกเสียงของพ่อ ชัดไว้ พ่อเดินนำอยู่ไม่ไกลพอมองออกไป หันกลับมาถ่ายรูปแม่และพราว พ่อจูงมือพราวเดินไปที่ทะเล พราวเดินเล่นเปียกน้ำวิ่งหนีคลื่น พราววิ่งไปวิ่งมา พ่ออุ้มพราวขึ้นมา ชี้ไปทางแม่

Scene 11 ระเบียง

ภายใน / บ้านพักริมทะเล / กลางคืน

แม่ปะแป้งให้พี่ชาย พี่ชายวิ่งเล่นไปทางอื่น พราวนั่งเล่นไฟเย็นที่ระเบียง พ่อคุยโทรศัพท์อยู่มุมห้อง แม่ เดินจับมือให้ถือไฟยื่นออกไปไกลตัวหันไปดูพ่อทำหน้าที่หงุดหงิดที่ไม่ดูลูก แม่หิวผมให้พราว พ่อลุกขึ้น เพราะโทรศัพท์ดัง ยืนเดินวนไปวนมาสีหน้ากังวล พราวกับภูมิกะโดดเล่นบนเตียง

แม่

“เฮ้ย ไม่มารับโทรศัพท์ล่ะ ไม่ได้ทำอะไร”

พ่อ

“เออ เรื่องงานเดี๋ยวค่อยว่ากัน”

แม่หันไปดูพราวกับภูมิ

montage คืนที่ทุกคนหลับ

Scene 12 การมีอยู่

ภายใน / คอนโด / กลางวัน

หญิงสาวนอนหลับคว่ำหน้าอยู่ไปกับหมอนกำลังคุยโทรศัพท์อย่างจู้จี้แต่สัญญาณขาดเธอพยายาม ฟังและตอบกลับ(ประมาณ 40 วินาที) ปลายสายวางไป เธอได้รับข้อความจากไลน์ เธอเปิดอ่านแล้ว โทรไปหาพ่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หญิงสาว

“พ่อ ถ้าพ่อทำฉันวางแผนชีวิตไม่ได้นะ”

“พ่อก็ใช้ของตัวเองก่อนเลย แล้วค่อยเอามาให้หนู”

หญิงสาวหงุดหงิดเดินออกไปที่สวนครัวเปิดตู้เย็น หยิบกล่องคอนเฟล็กออกมาเทใส่ถ้วยพร้อมกับหยิบนมในตู้เย็นมาเทใส่แล้วเดินไปนั่งกินที่โต๊ะทำงาน เปิดคอม เปิดลำโพง เรอนั่งกินและเปิดไฟลงงานขึ้นมาเคลียร์ มีสายเข้าแสดงที่หน้าจอคอม

หญิงสาว

“เหนื่อยๆ อะ เดี่ยวคงกลับไปพักที่บ้านก่อน”

“หนูรู้แล้ว”

“อ้อ ไม่ต้องมา เดี่ยวกลับเอง”

“เออกลับไปบ้านพักนี่ง ค่อยว่ากัน”

Scene 13 ออกจากห้อง

ภายใน / บนรถ / กลางวัน

เธอเข้าไปนั่งในห้องนอนหยิบโต๊ะทำงานขึ้นมาบนเตียงหยิบหนังสือมานั่งอ่านหัวฟิงหมอน มือซ้ายถือหนังสือมือขวาเอี๋มไปหยิบโทรศัพท์มากดูเวลาแล้ววางลง (take time shot) เธอเดินออกไปเข้าห้องน้ำล้างหน้า เสียงนาฬิกาปลุกจากโทรศัพท์ดัง เธอเดินกลับเข้ามากดปิดเสียง เช็ดหน้า แล้วเปลี่ยนเสื้อ ปิดทุกอย่างในห้อง ในมือกำโทรศัพท์หวังว่าพ่อจะโทรกลับมา แต่ก็ไม่มี เธอหยิบกระเป๋าแล้วออกจากห้องไป

จบ.

บทที่ 4

ขั้นตอนการทำงาน

1. ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายภาพยนตร์ (Pre-Production)

การวางแผนการเตรียมงานถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “Unconditional love” เป็นไปอย่างรัดกุมเพราะในภาพยนตร์มีฉากที่เดินทางไปถ่ายทำต่างจังหวัด 2 สถานที่คือจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดระยอง ซึ่งที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาลงวันที่ไว้แล้วคือ 30-31 มีนาคม 2562 และที่จังหวัดระยองข้าพเจ้าได้ขอความอนุเคราะห์ใช้สถานที่ไปยัง ระยอง รีสอร์ท ซึ่งทางรีสอร์ทสะดวกให้เข้าไปถ่ายทำได้ในวันที่ 29-30 เมษายน 2562 เท่านั้น เมื่อได้กำหนดการถ่ายทำของทั้ง 2 สถานที่มาแล้วพบว่าเป็นระยะเวลาที่ค่อนข้างห่างกัน 1 เดือนโดยประมาณ ข้าพเจ้าจึงใช้ระยะเวลาช่วงนั้นถ่ายทำฉากในกรุงเทพมหานครที่เหลืออยู่ให้ครบ การถ่ายทำแบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (บ้านของข้าพเจ้า) 30-31 มีนาคม 2562 ที่กรุงเทพมหานคร (ห้องพักของข้าพเจ้า, ถนน) ช่วงกลาง-ปลายเดือน เมษายน 2562 และที่จังหวัดระยอง (ระยอง รีสอร์ท) 29-30 เมษายน 2562

การเตรียมการถ่ายทำช่วงเริ่มต้น ในส่วนของการหานักแสดงและทีมงานไม่เป็นปัญหาเสียเท่าไร เพราะข้าพเจ้าวางแผนคิดเรื่องกระบวนการผลิตไว้อย่างชัดเจนว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าจะต้องทำทุกๆขั้นตอนอย่างมีความสุขและเชื่อตรงต่อความรู้สึกของตนเอง นักแสดงและทีมงานจึงถูกคิดไว้ตั้งแต่กระบวนการเขียนบทภาพยนตร์แล้ว ข้าพเจ้าได้ทำการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเสมอมาถึงจุดประสงค์ที่ข้าพเจ้าต้องการและเมื่อได้รับคำแนะนำข้าพเจ้าจึงนำมาเป็นข้อคิดประกอบการคัดเลือกทีมงานและนักแสดง อีกทั้งสถานที่ในการถ่ายทำก็เป็นสถานที่ที่ข้าพเจ้ามีความคุ้นชินและมีความประทับใจเป็นความทรงจำในวัยเยาว์ อาจมีความกังวลเล็กน้อยในการติดต่อขอสถานที่ ระยอง รีสอร์ทที่จังหวัดระยองที่บิดามักพาข้าพเจ้าไปในวัยเด็ก เนื่องจากสถานที่เป็นที่พักขนาดใหญ่และมีมาตรฐานอยู่ในระดับสูงจึงค่อนข้างรัดกุมในการให้อนุญาตในการถ่ายทำ แต่ทุกอย่างก็ผ่านไปได้อย่างราบรื่นเพราะความเมตตาของเจ้าหน้าที่ประสานงานและเจ้าของสถานที่

1.1. การคัดเลือกนักแสดง

บทภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นบทภาพยนตร์ที่เขียนขึ้นจากประสบการณ์โดยตรงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงเข้าใจถึงอุปนิสัยและลักษณะทางกายภาพที่ต้องการได้เจเนทีสุด บวกกับการวางแผนการถ่ายทำที่ต้องไปถ่ายทำต่างจังหวัดถึง 2 ที่และแนวความคิดเกี่ยวกับความสุขในการทำงานที่ถูกวางไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

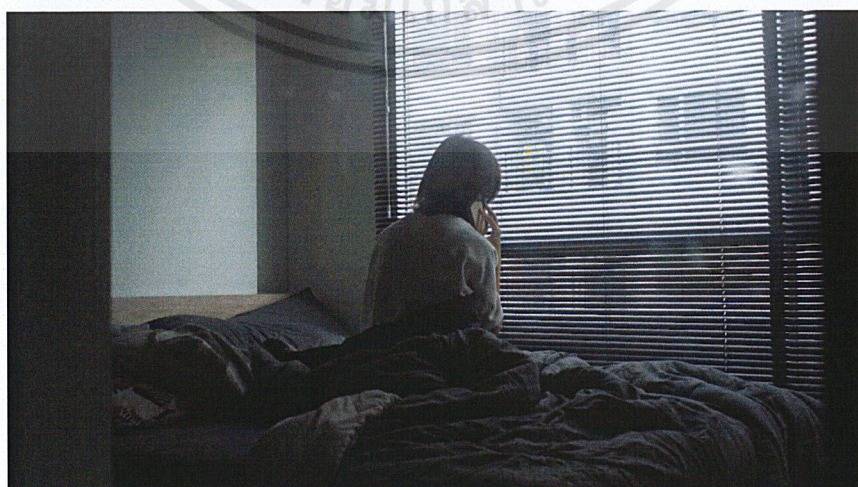
ตั้งแต่เริ่มโปรเจกต์ ทำให้กลุ่มเป้าหมายในการหานักแสดงแคบลงคือเป็นคนที่ข้าพเจ้าคุยด้วยอย่างสนิทใจและเป็นคนที่ตรงตามคาแรกเตอร์ของตัวละคร ดังนั้นการคัดเลือกนักแสดงของภาพยนตร์เรื่องนี้จึงไม่ใช่เรื่องยากเลย

พราว

พราว เป็นตัวละครที่ต้องสวมบทบาทเป็นตัวของตัวเอง ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเลือกคนที่มีความคิดและมุมมองในเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงกับข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้าเชื่อว่าหากเราคิดสิ่งเดียวกันแล้วจะสามารถส่งผลต่อการกระทำที่ออกมาใกล้เคียงกันโดยไม่ต้องปรุงแต่งอะไรมากมาย พราวเป็นนักศึกษาที่ทำงานหาเลี้ยงตัวเองตั้งแต่ยังเรียนมหาวิทยาลัย มีความมั่นใจในตัวเอง สันโดษแต่ภายในจิตใจโหยหาอดีตอยู่ตลอดเวลาและเชื่อตรงต่อความรู้สึกตนเองจึงมักพูดและแสดงออกทางสีหน้าอย่างตรงไปตรงมา

ภาพที่ 4.1 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นพราว (นางสาว กมลวรรณ ชาตะเมธีวงศ์)

ภาพที่ 4.2 ภาพของนักแสดงในบทพราว

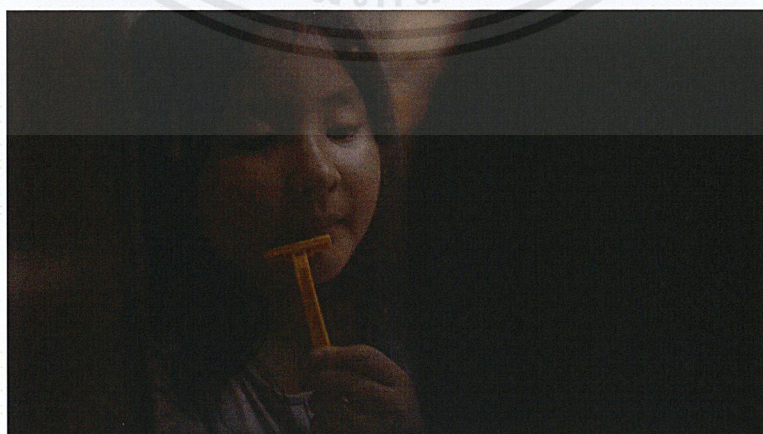
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พรราวในวัยเยาว์ เป็นตัวละครที่ต้องสวมบทบาทเป็นตัวของข้าพเจ้า แต่เนื่องด้วยความเป็นวัยเยาว์ที่ตัวละครยังมีได้แสดงออกทางทัศนคติและเหตุผลในการกระทำมากนัก ข้าพเจ้าจึงเลือกลูกพี่ลูกน้องของข้าพเจ้า เนื่องจากเติบโตมาในสภาพแวดล้อมเช่นเดียวกันกับข้าพเจ้ามีความสนิทกับข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้าเป็นอย่างดีทำให้ง่ายต่อการถ่ายทำทั้งในเรื่องสถานที่อีกทั้งการปรับความเข้าใจต่อกันในเรื่องการแสดง พรราวในวัยเยาว์เป็นคนที่ร่าเริงสดใสตามวัย ไม่ดื้อไม่ชน และตามติดพี่ชาย

ภาพที่ 4.3 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นพรราวในวัยเยาว์ (เด็กหญิงพรราวพุทธ พุทธิแจ่ม)

เด็กหญิงพรราวพุทธ พุทธิแจ่ม เป็นคนที่ข้าพเจ้าได้เลือกไว้ในใจแล้วและเนื่องด้วยสถานที่ถ่ายทำเป็นบ้านของข้าพเจ้าเองซึ่งอยู่ระแวกเดียวกันกับนักแสดง ขณะที่ข้าพเจ้าทดลองถ่ายภาพ Block shot สถานที่ถ่ายทำ ข้าพเจ้าจึงให้ เด็กหญิงพรราวพุทธ พุทธิแจ่ม ได้ลองแสดงเป็นตัวละครในเรื่องตามฉากที่มีการถ่ายทำในบ้าน พบว่ามีความเข้าใจคาแรกเตอร์และมีความตั้งใจมากถึงแม้ว่าอายุยังน้อย ดังนั้นการมองหานักแสดงอื่นจึงไม่จำเป็นอีกเลย

ภาพที่ 4.4 ภาพของนักแสดงในบทพรราววัยเยาว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ่อ

พ่อเป็นตัวละครที่ต้องสวมบทบาทเป็นพ่อของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นบุคคลที่มีลักษณะภายนอกมีความเข้าเล่ห์ซึ่งข้าพเจ้าได้มีคนที่คิดไว้ในใจอยู่แล้ว เนื่องจากตัวละครพ่อเป็นตัวละครที่มีความซับซ้อนภายในจิตใจมากแต่แสดงออกน้อย ข้าพเจ้าจึงใช้วิธีการคัดเลือกนักแสดงจากการสังเกตบุคคลที่ข้าพเจ้าสนใจ จากการพูด ท่าทางทางกายภาพ ขณะที่นั่งหรือยืน

บุคคลที่ข้าพเจ้าคัดเลือกมานั้นเป็นรุ่นพี่ที่ข้าพเจ้าเคารพ ประกอบอาชีพเป็นผู้กำกับภาพยนตร์โฆษณา ผนวกกับในชีวิตจริงนักแสดงมีอุปนิสัยเจ้าเล่ห์และเจ้าชู้ตามคาแรคเตอร์บิดาของข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าได้ทำการเสนอบทภาพยนตร์นี้ไปจึงสามารถจินตนาการตามและเข้าใจในตัวละครได้โดยง่าย

ภาพที่ 4.5 ภาพของนักแสดงที่รับเป็นพ่อ (นายพลัช ร่มไทรย์)

ภาพที่ 4.6 ภาพของนักแสดงในบทพ่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่

แม่เป็นตัวละครที่ต้องสวมบทบาทเป็นแม่ของข้าพเจ้า นักแสดงที่ข้าพเจ้าเลือกมารับบทแม่ในภาพยนตร์ โดยมั่นใจว่าต้องเป็นคนนี้เท่านั้นเพราะลักษณะภายนอกใกล้เคียงกับแม่ของข้าพเจ้าในอดีตและบุคลิกลักษณะนิสัยที่เป็นคนมั่นใจในตัวเอง มีความเป็นผู้หญิงแกร่งที่ต้องดูแลครอบครัว เคลื่อนตัวคล่องแคล่วกระฉับกระฉ่าง อีกทั้งเป็นคนที่แสดงอารมณ์ทางสีหน้าได้ชัดเจน และมีเสน่ห์ในแบบของตัวเอง ข้าพเจ้าจึงไม่ลังเลที่จะเลือกนักแสดงคนนี้เป็นส่วนหนึ่งของภาพยนตร์

ภาพที่ 4.7 ภาพของนักแสดงที่รับบทเป็นแม่ (นางเอมิกา เกรช เขียวรัตน์)

ภาพที่ 4.8 ภาพของนักแสดงในบทแม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภูมิ

ภูมิเป็นตัวละครที่ต้องสวมบทบาทเป็นพี่ชายของภาพเจ้าในวัยเยาว์ ภูมิเป็นตัวละครที่ถูกผลักออกไปเป็นตัวประกอบตั้งแต่กระบวนการเขียนบท แต่เป็นตัวประกอบที่มีผลต่อการดำเนินเรื่องอย่างมากเนื่องจากเป็นตัวเลเยอร์ที่คอยเพิ่มสีสัน หยอกล้อพราวและช่วยเหลือแม่ในการทำงานบ้าน เชื่อมความสัมพันธ์ให้แต่ละคนในครอบครัวมีความใกล้ชิดกัน

นักแสดงที่ข้าพเจ้าเลือกมารับบทเป็นภูมิในภาพยนตร์ มีความเหมือนพี่ชายของข้าพเจ้าทั้งภายนอกและอุปนิสัย ภูมิเป็นเด็กผู้ชายที่ซุกซนตามวัย อารมณ์ดี ร่าเริงและชอบหยอกล้อกับน้องสาว ซึ่งนักแสดงมีความเข้าใจในการกระทำของตัวละครเป็นอย่างดีและแสดงออกมาได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่ต้องปรุงแต่ง

ภาพที่ 4.9 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นภูมิ (เด็กชายปรณัฐ ธนาฐิติภา)

ภาพที่ 4.10 ภาพของนักแสดงในบทภูมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2. เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่อง “the teaste of sweetness” เป็นภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราว โดยอ้างอิงจากชีวิตจริงของข้าพเจ้าในวัยเยาว์และวัยมหาวิทยาลัย เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายจึงเป็นไปตาม ยุคสมัยมีการอ้างอิงรูปแบบเสื้อผ้าจากภาพถ่ายของครอบครัวข้าพเจ้า

ภาพที่ 4.11 ภาพถ่ายครอบครัวของข้าพเจ้า

จากภาพถ่ายครอบครัวของข้าพเจ้าข้างต้นจะเห็นได้ว่าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายเป็นชุดลำลอง ที่เน้นความสบาย มีลักษณะหลวมและพอดีไม่รัดรูป เป็นรูปแบบเสื้อผ้าที่สวมใส่ในชีวิตประจำวัน ทั่วไปไม่ตามกระแสแฟชั่น สีของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายพื้นฐานเป็นสีอ่อน อาจมาลวดลายที่มีสีสัน แทรกมาแต่ไม่ดูฉูดฉาดมากนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

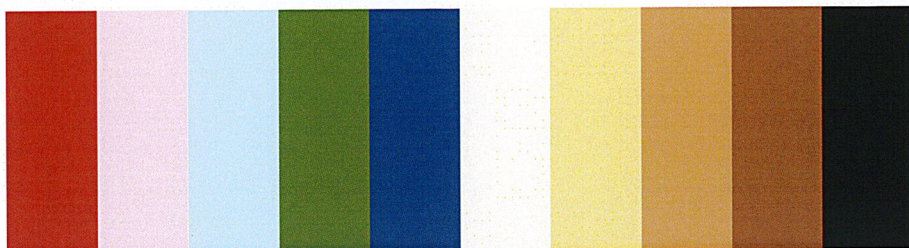
สี	ชื่อสี	ความหมาย-อารมณ์
	Yellow-Green	การเจ็บป่วย - ความฉลาด - ชี้อาต - การแตกแยก
	Yellow	ความสุข - พลังงาน - ความเจริญ - การเรียนรู้ - การสร้างสรรค์
	White	ความบริสุทธิ์ - ความดี - ความดีพร้อม - ความเจียมสงบ - ความยุติธรรม
	Red	พลัง - อดร้าย - สงคราม - อำนาจ
	Purple	ความขี้ขลาด - ความทะเยอทะยาน - ความก้าวหน้า - ความสง่างาม - อำนาจ
	Pink	เป็นมิตร - ความรัก - ความโรแมนติก - ความเคารพ
	Orange	กำลัง - ความมีโชค - พลังชีวิต - การให้กำลังใจ - ความสุข
	Light Yellow	ปัญญา - ความฉลาด
	Light Red	ความรู้สึคดีใจ - เรื่องทางเพศรส - ความรู้สึกของความรัก
	Light Purple	เรื่องรักใคร่ - ความสงบ -
	Light Green	ความกลมกลืน - ความสงบ - สันติภาพ
	Light Blue	การขี้ขลาด - โอกาส - ความเข้าใจ - ความอดทน - ความอ่อนโยน
	Green	ความอุดมสมบูรณ์ - การเติบโต - การกลับมาของมิตรภาพ
	Gold	สติปัญญา - ความร่ำรวย - ความสว่าง - ความสำเร็จ - โชคลาภ
	Dark Yellow:	การตักเตือน - การเจ็บป่วย - ความเสื่อม - ความฉลาด
	Dark Red	ความโกรธ - ความรุนแรง - ความกล้าหาญ - กำลังใจ
	Dark Purple	ความสูงส่ง - ความปรารถนาอันแรงกล้า - ความทรูทรู
	Dark Green	ความทะเยอทะยาน - ความโลภ - ความริษยา
	Dark Blue	ความจริง - ศึกษธรรม - อำนาจ - ความรู้ - ความซื่อสัตย์ - การป้องกัน
	Brown	ความอดทน - ความมั่นคง
	Blue	สุขภาพ - ความเชื่อถือ - ไหวพริบ - จงรักภักดี - ความเลื่อมใส - ความถูกต้อง
	Black	ความลึกลับ - ความตาย - อำนาจ - พลัง - ความแรง - สิ่งชั่วร้าย - ความปรารถนา
	Aqua	การป้องกัน - สุขภาพ

ภาพที่ 4.12 ภาพตารางแสดงความหมายสีและอารมณ์ของสี

ที่มา : สี และความหมายของสี[ออนไลน์], 20 กรกฎาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://viwatj4ck.wordpress.com/123-2/>

ข้าพเจ้าต้องการให้ภาพยนตร์พาข้าพเจ้าหวนกลับไปยังความทรงจำในวัยเยาว์ ข้าพเจ้าจึงควมคุมสีของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายให้มีสีสันไม่ฉูดฉาดจนเกินไปเพื่อไม่ให้ความรู้สึกปรุ่งแต่ง ไม่นั่นรูปแบบที่เป็นแฟชั่นตามเทรน ข้าพเจ้าจึงทำการควบคุมสีและความหมายของสีโดยการกำหนดให้อยู่ในขอบเขต ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.13 ชุดสีเพื่อกำหนดขอบเขตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

1.2.1. แนวคิดการออกแบบเสื้อผ้าของตัวละครพราว

ข้าพเจ้าแบ่งตัวละครพราวในภาพยนตร์ออกเป็น 2 ช่วงเวลาคือพราวในวัยมหาวิทยาลัย และพราวในวัยเยาว์ ซึ่งพราวในวัยมหาวิทยาลัยนั้นเป็นการถ่ายทำเพียงเพื่อเสริมความสัมพันธ์ระหว่างพราวกับพ่อสถานที่เกิดในห้องพักเป็นฉากที่พราวตื่นนอนและคุยโทรศัพท์กับพ่อ ข้าพเจ้าจึงเลือกเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่มีความเรียบง่ายเหมาะสมกับการใส่นอนในให้คล้ายคลึงกับชีวิตจริงของข้าพเจ้าที่ไม่เรื่องมากในการแต่งตัวเวลาใช้ชีวิตอยู่คนเดียวในห้องพัก ข้าพเจ้าเลือกเสื้อผ้าเป็นเสื้อคอกลมสีขาวกับกางเกงขาสั้นสีดำ

SCENE 12

ภาพที่ 4.14 ภาพเสื้อผ้าของพราวในวัยมหาวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้าของพราวในวัยเยาว์ พราวเป็นตัวละครที่สวมบทบาทเป็นข้าพเจ้าในวัยเยาว์ ข้าพเจ้าต้องการให้เสื้อผ้าของตัวละครมีความใกล้เคียงกับข้าพเจ้าและยังรักษาไว้ซึ่งความหมายของสี เพื่อแสดงออกถึงอุปนิสัยของตัวละครเป็นความตั้งใจที่มีตั้งแต่เขียนบทภาพยนตร์ ข้าพเจ้าจึงอ้างอิงจากภาพถ่ายเพื่อให้ได้สีที่ใกล้เคียงและตรงตามความหมายของอุปนิสัยตัวละคร

ภาพที่ 4.15 ภาพตัวอย่างเสื้อผ้าของข้าพเจ้าในวัยเยาว์

ข้าพเจ้าเลือกใช้สีชมพูอ่อน สีฟ้าอ่อน และสีเหลืองอ่อน เพื่อรับกับอารมณ์ความสดใส ไร้เดียงสาของตัวละคร เสื้อผ้าถูกวางแนวคิดให้สมวัย สดใสแต่ไม่ฉูดฉาดในแบบของเด็กผู้หญิงที่ค่อนข้างเรียบร้อย ไม่ชุกชนใกล้เคียงกับข้าพเจ้าในวัยเยาว์

ภาพที่ 4.16 ภาพเสื้อผ้าของพราวในวัยเยาว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.2. แนวคิดการออกแบบเสื้อผ้าของตัวละครพ่อ

ตัวละครพ่อ ข้าพเจ้าต้องการให้ตัวละครสวมใส่เสื้อผ้าที่ทำให้ข้าพเจ้านึกถึงความทรงจำเมื่อยังอยู่กับบิดาในวัยเยาว์ บิดาของข้าพเจ้ามีอุปนิสัยไม่ดูแลเอาใจใส่ตัวเอง ละเลยเรื่องการแต่งกาย ไม่ซื้อเสื้อผ้าใหม่ๆใส่บ่อยนัก ข้าพเจ้าจึงอ้างอิงจากภาพถ่ายเพื่อให้ได้รูปแบบเสื้อผ้าที่ตรงตามบุคลิกบิดาของข้าพเจ้า

ภาพที่ 4.17 ภาพตัวอย่างเสื้อผ้าบิดาของข้าพเจ้า

จากภาพตัวอย่างเสื้อผ้าจะเป็นรูปแบบชุดลำลอง เสื้อยืด กางเกงขาสั้นและหากเป็นวันที่ออกไปทำภาระกิจนอกบ้านจะมีเสื้อเชิ้ตหรือเสื้อคลุมใส่เพิ่มเติม สีขาว สีม่วงอ่อนและสีแดง ซึ่งเป็นสีโทนอ่อน แต่เนื่องด้วยนักแสดงที่มารับบทพ่อ เป็นคนที่มีสีผิวคล้ำ ข้าพเจ้าจึงต้องหารูปอ้างอิงเพื่อปรับให้เหมาะสมกับสีผิวของเขามากที่สุด

ภาพที่ 4.18 ภาพตัวอย่างสีเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับคนผิวแทน
ที่มา:อันดับแซบ[ออนไลน์], 20 กรกฎาคม 2562. เข้าถึงได้ที่ <https://today.line.me/th/pc/article/ดาราชายตัวท็อป+คนแซวห้ามขวนะ-O19DPv>

จากภาพตัวอย่างสีเลือ่ผ้ารูปอ้างอิงที่หามาได้ข้างต้น ข้าพเจ้าจึงกำหนดสีเสื้อผ้าของตัวละครพ่ออยู่ในโทนสีน้ำเงิน และสีเทาแต่ยังคงรูปแบบตามเสื้อผ้าของบิดาข้าพเจ้าที่ไม่รู้ตรูบจนเกินไป

SCENE 1,3

SCENE 4

SCENE 5-11

ภาพที่ 4.19 ภาพเสื้อผ้าของพ่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.3. แนวคิดการออกแบบเสื้อผ้าของตัวละครแม่

ตัวละครแม่ เป็นตัวละครที่ถอดแบบมาจากมารดาของข้าพเจ้าเอง มีความเรียบง่าย การแต่งกายเน้นการสวมใส่ที่สบายเพื่อให้เคลื่อนไหวได้คล่องตัว ในการเลี้ยงลูกและทำความสะอาดบ้าน เป็นตัวละครที่มีความละเอียดอ่อนแต่ไม่รักสวยรักงามมากนัก ข้าพเจ้าจึงออกแบบเครื่องแต่งกายให้มีสีสันไม่ฉูดฉาดแต่มีรายละเอียดของลูกไม้และลายทางเป็นสีบางๆ ที่ดูสบายตาแต่ไม่เรียบจนเกินไป เน้นไปทางสีขาวและสีครีม

ภาพที่ 4.20 ภาพเสื้อผ้าของแม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.4. แนวคิดการออกแบบเสื้อผ้าของตัวละครภูมิ

ตัวละครภูมิเป็นเด็กชายที่ซุกซน มีบุคลิกขี้เล่นและไม่ชอบอยู่กับที่ ข้าพเจ้ามีความตั้งใจให้ตัวละครภูมิมาเต็มสีสันให้แก่เรื่อง เสื้อผ้าจึงถูกออกแบบให้มีลายการ์ตูนที่มีสีสันฉูดฉาดกว่าตัวละครอื่น กางเกงเป็นกางเกงขาสั้นลายสก๊อต สีของเสื้อผ้าจะมีสีเขียวสว่าง ฟ้ำ และน้ำตาลอ่อนเข้ามาเจือทำให้ดูมีชีวิตชีวา

ภาพที่ 4.20 ภาพเสื้อผ้าของภูมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3. สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์

สถานที่ในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ถูกเลือกจากสถานที่ที่เคยเกิดเหตุการณ์นั้นๆ ขึ้นจริง เพื่อรักษาภาพจำของตัวข้าพเจ้าเองและเพื่อภาพยนตร์ได้ทำหน้าที่ทบทวนความทรงจำให้หวนนึกถึงอดีตได้อย่างชัดเจนกับความเป็นจริง

1.3.1. บ้าน

บ้านหลังนี้เป็นบ้านที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ตั้งแต่วัยเยาว์ ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บิดาของข้าพเจ้าสร้างขึ้น ในปี พ.ศ. 2542 เป็นสถานที่ที่ครอบครัวของข้าพเจ้าอาศัยอยู่ร่วมกันในอดีต

ภาพที่ 4.21 ภาพบ้านภายนอก

ภาพที่ 4.22 ภาพบ้านภายนอกในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.23 ภาพบ้านภายใน

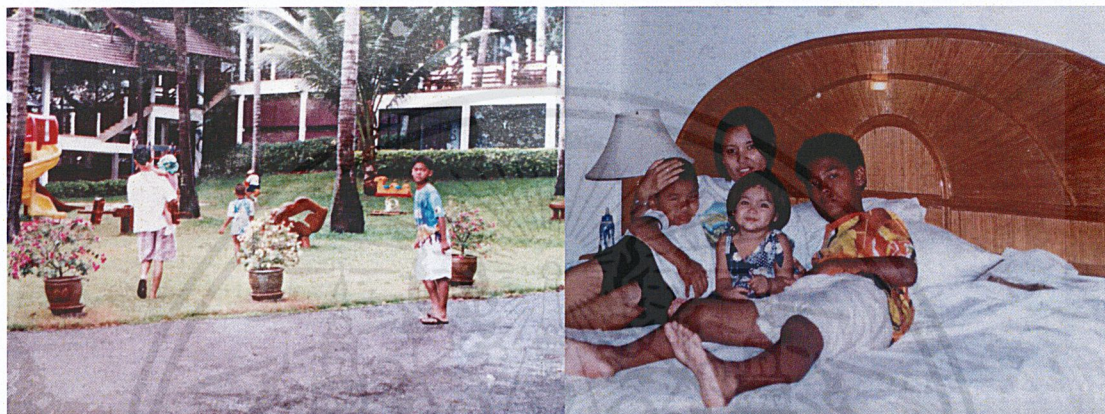

ภาพที่ 4.24 ภาพบ้านภายในภาพยนตร์

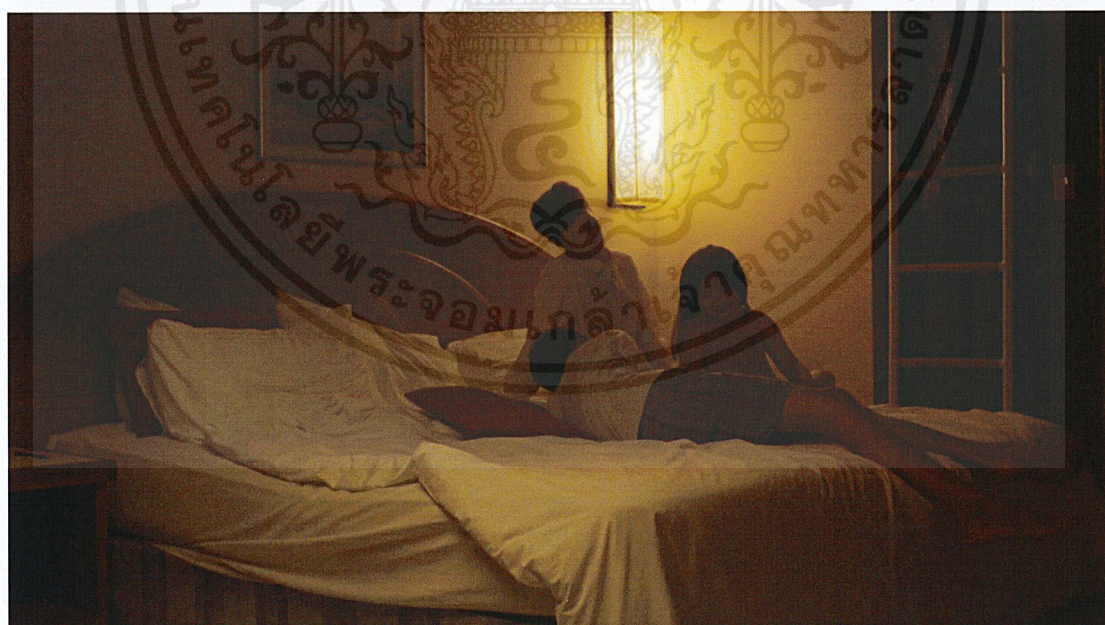
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.2 ระยอง รีสอร์ท

ระยอง รีสอร์ท เป็นสถานที่ที่บิดาของข้าพเจ้าชื่นชอบและมักจะไปพัก เมื่อข้าพเจ้าเปิดดูภาพถ่ายครอบครัวก็มักเห็นสถานที่แห่งนี้ซึ่งเปรียบเสมือนการได้ย้อนเวลาไปยังที่ที่มีความทรงจำแสนอบอุ่นทำให้ข้าพเจ้าหววนหวนหาความสุขในวัยเยาว์จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ข้าพเจ้าเลือกถ่ายทำภาพยนตร์ที่สถานที่แห่งนี้เท่านั้น

ภาพที่ 4.25 ภาพถ่ายครอบครัวที่ระยอง รีสอร์ท

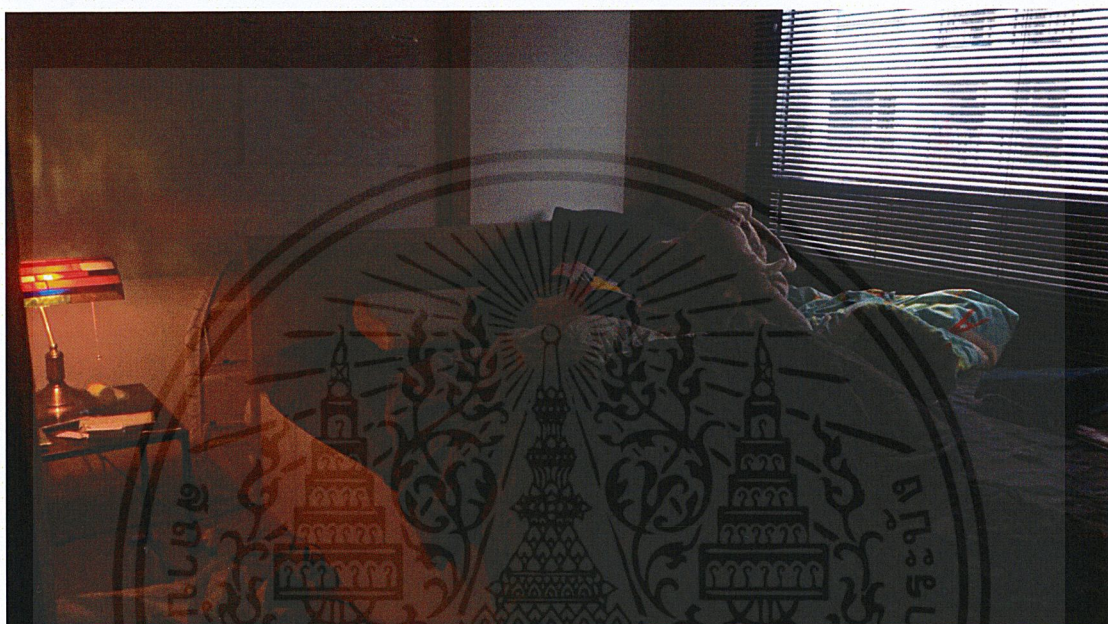

ภาพที่ 4.26 ภาพบ้านพักที่ ระยอง รีสอร์ทในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.3.ห้องพักของพราว

ห้องพักของพราว ข้าพเจ้าเลือกใช้ห้องพักของตัวเองเนื่องจากตัวละครเป็นตัวละครที่สมทบบาทเป็นข้าพเจ้า ดังนั้นวิถีความเป็นอยู่ อุปกรณ์ตกแต่งห้อง จึงสามารถใช้ของข้าพเจ้าในการถ่ายทำได้เลย

ภาพที่ 4.27 ภาพห้องพักของข้าพเจ้า

ภาพที่ 4.28 ภาพห้องพักของพราวในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.4. ถนน

ถนนที่ข้าพเจ้าเลือกใช้เป็นสถานที่ในการถ่ายทำภาพยนตร์ในฉากทางไประยอง เป็นถนนทางกลับบ้านของข้าพเจ้าซึ่งอยู่ระแวกเดียวกับบ้านที่ใช้ถ่ายทำ ซึ่งเป็นถนนที่บิดามักพาข้าพเจ้าออกไปขับรถชมวิว ข้าพเจ้าจึงไม่รีรอที่จะตัดสินใจใช้ถนนเส้นนี้ในการถ่ายทำภาพยนตร์

ภาพที่ 4.28 ภาพถนน

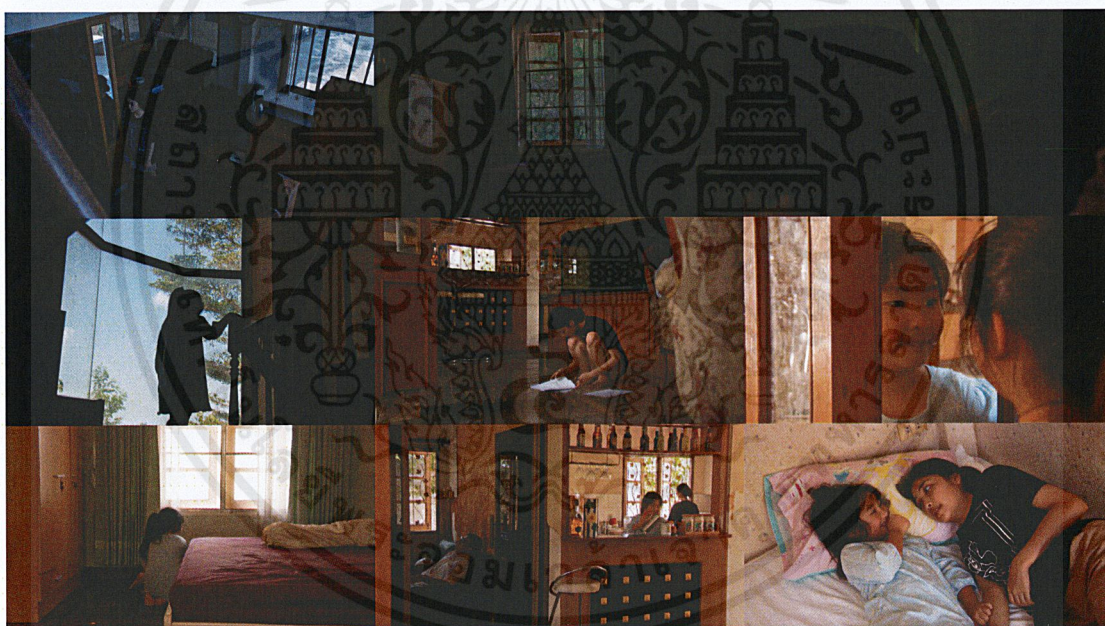
ภาพที่ 4.29 ภาพถนนในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4. มุมกล้องและขนาดภาพ

ข้าพเจ้าได้วางแนวคิดเกี่ยวกับการนำเสนอภาพยนตร์เรื่องนี้ไว้ตั้งแต่เริ่มต้นแล้วว่าต้องการเน้นไปที่อารมณ์ความรู้สึกของตัวแสดงมากกว่าเทคนิคทางด้านกราฟภาพ ข้าพเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้มุมกล้องที่หวือหวาหรือขนาดภาพที่แปลกตามาบดบังการแสดงของตัวละคร ดังนั้นข้าพเจ้าจึงใช้มุมกล้องและขนาดภาพเบื้องต้นในพื้นฐานภาพยนตร์เสียส่วนใหญ่

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าต้องทำงานแข่งกับเวลาเป็นอย่างมากเนื่องจากส่วนใหญ่ถ่ายทำต่างจังหวัดต้องใช้เวลาในการเดินทางนานและคิวของนักแสดงที่มีอยู่อย่างจำกัด การลงสถานที่จริงเพื่อการถ่าย Block Shot ก่อนการถ่ายทำจริงจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากและการใช้มุมกล้องบางส่วนอ้างอิงจากภาพถ่ายของครอบครัวข้าพเจ้าสามารถช่วยลดเวลาและทำให้การวางแผนการถ่ายทำเป็นไปได้ง่ายขึ้น

ภาพที่ 4.30 ภาพถ่าย Block shot ฉากบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.31 ภาพถ่าย Block shot ฉากระยอง

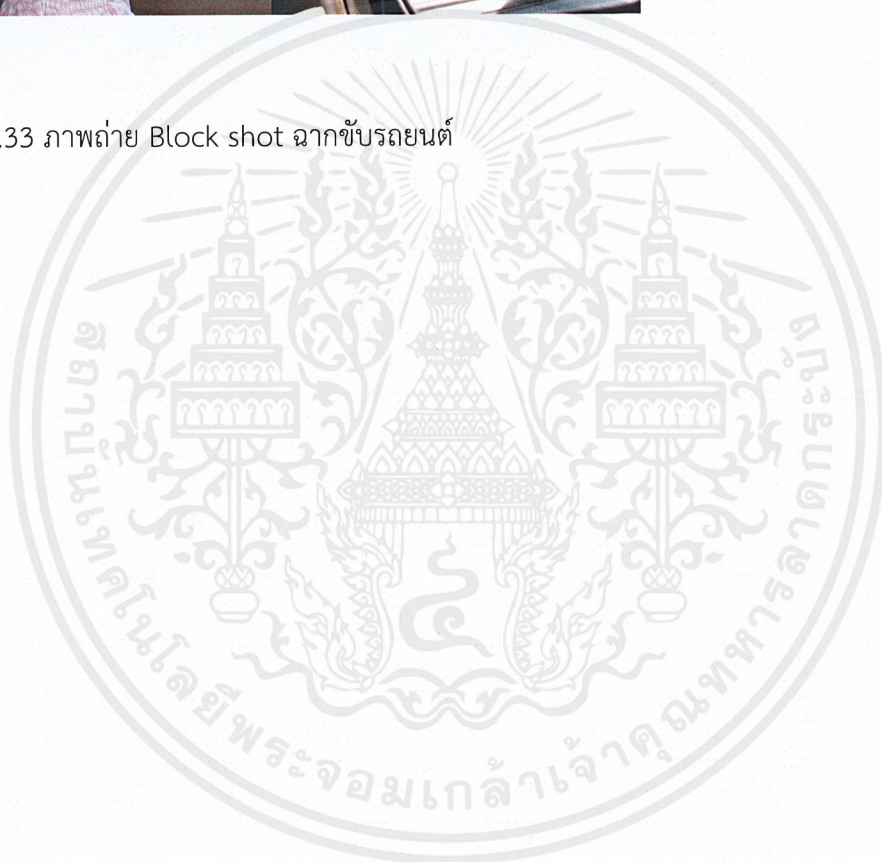

ภาพที่ 4.32 ภาพถ่าย Block shot ฉากห้องพักของพราว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.33 ภาพถ่าย Block shot ฉากขับรถยนต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการถ่ายทำภาพยนตร์ฉากบ้าน

Page 1

Sunrise	6.15
Sunset	18.30

BREAKDOWN SHEET
{ Semi Autobiography Film }

Day 1 Date 30/03/62
Location บ้าน จ.อยุธยา

Scene	Int.	Set	Day	Props	Wardrobe	Sound
14		ห้องน้ำ ห้องนอน		กระบอกลูกไม้		rode , wireless
Description				พรานทำห้องน้ำและ วจัขึ้นบ้านไปให้พ่อช่วยแต่พ่อหลับ		Note :
Time	Shot	Camera	Cast			Remark
8.00 - 9.30	52	long take pov	พรานเปิดประตูแอบมองพจนถึงเปิดประตู			พี่พลี , พราน
	53	35 mm	พจนอนหมดสภาพแคตสาดอุ้มมูมห้อง			พี่พลี , พราน
	51	insert	พรานลงบันได , ขึ้นบันได			เมื่อตัดสลับ
9.00 - 11.00	45	LS	พรานวิ่งเข้าไปในห้องน้ำ			ห้องน้ำ
	46	master	พรานเล่นในห้องน้ำ จนถึงขีดพื้น			พราน
	47	insert	พรานในกระจกกลม			พราน
	48	MS	รับข้างพรานลงน้ำไปใส่ในโกส่วม			พราน
	49	MCU	เอาน้ำใส่โกส่วม			พราน
	50	MCU	ขีดควานที่กระบี่			พราน
BREAK						
Scene	Int.	Set	Day	Props	Wardrobe	Sound
2		โถงบ้าน		ผ้า ตุ๊กตา หมอน มิดโกนหนวด(mock) กระดาดหิซฐู		rode , wireless
Description				พรานเล่นตุ๊กตา ส่งกระจก เล่นมิดโกนหนวด โตนบาด		Note : effect เลือด
Time	Shot	Camera	Cast			Remark
12.30 - 14.30	6	master	พรานเล่นคนเดียวอยู่กลางบ้านไปจนถึงหยิบมิดโกนหนวดออกมาจากครัว			พราน
						-เสียงพิมพ์ทำพูดคนเดียว -ส่งกระจกด้านที่หันเข้าตุปลา
	11	insert master	พราน			
	7	LS	รับข้างพรานวิ่งออกจากครัว			พราน
	8	LS,MCU static	พรานส่งกระจก วจัไปนคร้ว หยิบมิดโกนหนวดมาหน้ากระจก พราน โคนหนวด ใบมีดบาดได้ริมฝีปาก มือแตะได้ควาน เลือดไหลออกมาเล็กน้อย			พราน
						-ส่งกระจกด้านที่หันเข้าตุปลา -lock กล้อง -เตรียมเลือด -เสียงพรานร้องเบาๆ

ภาพที่ 4.33 ภาพแผนการถ่ายทำฉากบ้าน วันที่ 30 มีนาคม 2562 หน้าที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Time	Shot	Camera	Cast	Remark			
	9	CU นิ้วมือพราวที่มีเลือดติดอยู่	พราว	เสียงพราวร้องเบาๆ			
	10	LS พราวร้องไห้วิ่งขึ้นบันได	พราว	เสียงเท้าวิ่งขึ้นบันได			
Scene	Int.	Set	Day	Props	Wardrobe	Sound	
3		ห้องนอนพอแม่				rode , wireless	
Description พราวเลือดไหลขึ้นมากหาพ่อ					Note : Scene 1,2,3 are continue		
Time	Shot	Camera	Cast	Remark			
15.00 - 16.30	12	pan พราววิ่งเข้ามาในห้องจนถึงพราวคลานเข้าไป	พราว , พี่พลัซ	action พราว take time หน้าประตูก่อนวิ่งไปหาพ่อ			
	13	LS(bird) พราวคอยๆคลานไปหาพ่อ	พราว , พี่พลัซ				
	14	insert ฟอนนอนที่นอนหมดสภาพอยู่	พราว , พี่พลัซ				
	15	insert detail ห้องนอน + พี่พลัซสูบบุหรี่หน้าบ้าน , ยืนคุยโทรศัพท์นอกบ้าน take time	พี่พลัซ				
BREAK							
Scene	Int.	Set	Night	Props	Wardrobe	Sound	
5		ห้องนอนพราว				rode , wireless	
Description พ่อเล่นนิทาน					Note :		
Time	Shot	Camera	Cast	Remark			
19.00 - 20.00	24	MS dolly out พ่อวางพราวลงบนเตียงเล่นยาวจนจบ	พี่พลัซ , พราว				
	25	MCU static					
	26	insert หน้าต่าง					
20.30 - 21.00		+ พี่พลัซสูบบุหรี่คุยโทรศัพท์ในครัว ที่วีเปิดค้างไว้ take time	พี่พลัซ	montage			
WRAP							

ภาพที่ 4.34 ภาพแผนการถ่ายทำฉากบ้าน วันที่ 30 มีนาคม 2562 หน้าที 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sunrise	6.15
Sunset	18.30

BREAKDOWN SHEET
{ Semi Autobiography Film }

Day 2 Date 31/03/62
Location บ้าน จ.อยุธยา

Scene 4	Int.	Set โถงบ้าน	Day	Props แก้วหน้าบาร์ โทรทัศน์พ้อ จักรยานภูมิต	Wardrobe	Sound rode , wireless
Description					Note :	

Time	Shot	Camera	Cast	Remark
7.30 - 10.30	16	Establish หน้าที่บ้าน เห็นภูมิตบ้านจักรยานผ่าน	พี่พลัส , พี่เอมมี, พราว , ภูมิต	-เสียงเพลงพ้อเปิด ในบ้าน -เสียงพ้อคุยโทรทัศน์
	17	LS เมื่ออยู่ในครัว พราวเล่นตรงเคาน์เตอร์ พ้อเดินวนคุยโทรทัศน์ในบ้าน	พี่พลัส , พี่เอมมี, พราว , ภูมิต	-เสียงพ้อคุยโทรทัศน์
	18	Dolly รับข้างพราวกำลังเอี่ยมหยิบแก้วไวน์ไปเจอแม่กำลังตะโกนเรียกภูมิตที่หน้าตาง ภูมิต	พี่เอมมี, พราว, ภูมิต	-เสียงพ้อคุยโทรทัศน์
	19	ms ถ่ายจากหน้าตางในบ้าน ภูมิตขึ้นจานผ่าน	ภูมิต	
	20	LS long take รับจากในครัวภูมิตวิ่งเข้ามาชนพ้อ พ้อหัวเสียใส่ภูมิตแล้วเดินมานั่ง หน้าเคาน์เตอร์บาร์	พี่พลัส , พี่เอมมี, พราว , ภูมิต	
	21	Dolly ขวาไปซ้าย จากหน้าตางนอกบ้านเห็นภูมิตวิ่งเข้าไปชนพ้อ follow พ้อเดินมาคุย โทรทัศน์หน้าบ้าน	พี่พลัส , พี่เอมมี, พราว , ภูมิต	
	22	MS พราวเล่นขายของอยู่ พ้อเดินมานั่งแล้วคุยด้วย	พี่พลัส , พี่เอมมี, พราว , ภูมิต	
	23	insert แก้ว ขวดเหล้าบนบาร์ ย้ายสถานที่เพื่อถ่าย scene 15		

Scene 15	int	Set โต๊ะคนโถ	Day	Props รถคันใหม่ของแม่ พูห์รี่	Wardrobe	Sound rode , wireless
Time	Shot	Camera	Cast	Remark		
		พอลงจากรถ แม่ขับรถออกไป		เก็บเสียง		
		กลับบ้านไปถ่าย insert บ้าน texture ทั้งหมด , int/text				
BREAK						

ภาพที่ 4.35 ภาพแผนการถ่ายทำจากบ้าน วันที่ 31 มีนาคม 2562 หน้าที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene	Int.	Set	Day	Cast	Props	Wardrobe	Sound
6		ครัวหลังบ้าน		พี่ลัษ , พี่เอมี	ผาขนหนูที่พับเป็นเสริ่งในเครื่องซักผ้า บุหรี		rode , wireless
Description ก่อนไปทะเล						Note :	
Time	Shot	Camera	Cast	Remark			
		insert บ้าน texture ทั้งหมด , int/ext		เก็บเสียง			
10.30 - 13.00	27	MS Long take ทั้งขึ้น ถ่ายจากมุมสะท้อนในกระจกบานใหญ่	พี่ลัษ , พี่เอมี	เปิดประตูห้องน้ำทั้งไว้ -อัดเสียงทราวกับภูมิ ดีใจ วิ่ง หัวเราะ			
	28	MS Long take static ทั้งขึ้น	พี่ลัษ , พี่เอมี				
	29	CU Long take ทั้งขึ้น ถ่ายจากมุมสะท้อนในกระจกห้องน้ำ	พี่ลัษ , พี่เอมี				
13.00		Break					
13.30 - 14.30		เก็บตกซีนต่างๆ					

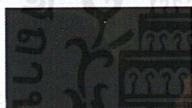
ภาพที่ 4.36 ภาพแผนการถ่ายทำฉากบ้าน วันที่ 31 มีนาคม 2562 หน้าที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene	I/E	Set	Day	Props	Wardrobe	Sound	
7		บนถนน		ถุงพลาสติก บุหรี่ ฮอตดอก ขนมห่อ อุปกรณ์เล่นน้ำ		rode , wireless	
Description					Note :		
Time	Shot	Camera			Cast	Remark	
15.00 - 18.00	30	two shot	หน้ารถเห็นพ่อดูบุหรี่ปู่ แม่หน้ามู๋ ภูมิมองออกไปทางหน้าต่าง พราวนั่งตรงกลางของเบาะหลังสีหน้ายิ้มแย้ม		พี่พลัซ , พี่เอมี , พราว , ภูมิ	-เสียงเพลงที่พ่อเปิด	
	41	montage two shot	หน้ารถ (เปิดกระจก)			ดูเส้นถนนให้ต่างจากเดิมหน่อย	
	32	pov	พราวเห็นพ่อแม่มากด้านหลัง จนถึงพ่อกดปิดกระจก			int	
	31	MCU	รับหน้าแม่หงุดหงิดกับพ่อ				
	40	montage	แม่มองตรงไปตามทางพราวเล่นผมแม่ แม่หันไปดู				
	35	MCU	รับหน้าพ่อดูดูบุหรี่ปู่จนหมด ขว้างบุหรี่ปู่ กดปิดกระจก				
	39	montage	พ่อควมวดขับรถ				
	33	MCU	ภูมิมองพ่อแล้วมองออกไปนอกหน้าต่างหยิบฮอตดอกมากิน			int	
	34	MCU	พราวมองพ่อ ภูมิมองไปนอกหน้าต่าง		พราว , ภูมิ	int	
	36	MS long take	ภูมิ "แม่ หนูจะอ้วก" แม่ก้มหาถุง พ่อยื่นถุงข้างเบาะให้			hand held int	
	37	montage	ภูมิเปลี่ยนที่นั่งเบาะ			+insert ผ่านกระจก int	
	38	montage	พราวยื่นยิ้มแย้มระหว่างพอกับแม่				
	42	insert	รถขับผ่านเฟรมไป				
	43	insert	ถนน ตำแหน่งกล้องจากเบาะข้างคนขับ				
	44	insert	ถนน			insert รถผ่านกระจก	
BREAK							

ภาพที่ 4.37 ภาพแผนการถ่ายทำฉากบ้าน วันที่ 31 มีนาคม 2562 หน้าที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene	Int.	Set	Night	Cast	Props	Wardrobe	Sound
1		ห้องนอน พ่อแม่		พี่ลัษ , พราว , พี่เอมี	โทรศัพท์มือถือ		rode , wireless
Description Sequence A การมีอยู่ของพ่อ พ่อแมกลับบ้านมากลางดึก						Note : Scene 1,2,3 are continue	
Time	Shot	Camera	Cast	Remark			
19.00 - 21.00	1	master พ่อเปิดประตูบ้านเข้ามา เปิดไฟ เหยียงของ เดินขึ้นบ้าน	พี่ลัษ , พี่เอมี, พราว				
	2	master กล้อง static พ่อเคาะประตูห้อง แม่ลุกไปเปิดแล้วกับมานอน พ่อเปิดไฟ พราวลุกออกไป	พี่ลัษ , พี่เอมี, พราว				
	3	MCU แมนอนหันหลัง พราวแอบหยีตา	พี่ลัษ , พี่เอมี, พราว	-wider			
	4	pov พราวมองพ่อตอนไฟเปิดแล้ว	พี่ลัษ , พี่เอมี, พราว	hand held			
	5	LS รับข้าง เห็นห้องนอนฝั่งตรงข้าม พราวเดินออกมาจากห้องพ่อกับแม่แล้วค่อยๆเข้าห้อง พี่ชายไป + พี่ลัษดูบนหรือคุยโทรศัพท์ในครัว ที่วีเปิดค้างไว้ take time + insert ดับรถหน้าบ้าน	พราว		พี่ลัษ	low key	
WRAP							

ภาพที่ 4.38 ภาพแผนการถ่ายทำฉากบ้าน วันที่ 31 มีนาคม 2562 หน้าที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการถ่ายทำภาพยนตร์ฉากทะเล ระยอง รีสอร์ท

Sunrise	6.15
Sunset	18.30

BREAKDOWN SHEET
{ Semi Autobiography Film }

Day 4 Date 29/04/62
Location ระยองรีสอร์ท

Scene	Ext.	Set	Day	Props	Wardrobe	Sound	
10		ทางเดิน กลางรีสอร์ท		กระเป๋าเดินทาง		rode , wireless	
Description แม่ตามหาพราว					Note :		
Time	Shot	Camera			Cast	Remark	
12.30 - 14.00	74	พ่อเดินเข้ารีสอร์ท			พี่พลัซ	-	
	74a	74 front			พี่พลัซ		
	78a	master พ่อ(ด้านหลัง)ยืนดูคนหรือจุดสูบบุหรี่กลางรีสอร์ท แม่เดินมาเจอ คอยกิน			พี่พลัซ , พี่เอมี, ภูมิจิ		
	78a, 78b	รับหน้าแม่ shot 78,รับหน้าพ่อ shot 78			พี่พลัซ , พี่เอมี, ภูมิจิ		
	79	สายตาแม่วิ่งมาถือบ๊ว			พี่เอมี , พราว		
	80	รับหลังแม่ master จนพราววิ่งมากอด			พี่เอมี , พราว		
	81	Ls พราวเห็นแม่ยืนคุยกับแม่บ้าน แล้ววิ่งเข้าไปกอด			พี่เอมี , พราว		
	81a	เดินไปบ้านพัก			พี่พลัซ , พี่เอมี, ภูมิจิ , พราว		
	73	ms รับเกือบหน้า แม่กับภูมิจิช่วยกันถือของ propกระเป๋าเดินทาง			พี่เอมี , ภูมิจิ		
	71	insert ทางเข้า resort				ถ่ายแต่เช้า เสียงภูมิจิพราวบนรถ	

ภาพที่ 4.39 ภาพแผนการถ่ายทำฉากทะเล ระยองรีสอร์ท วันที่ 29 เมษายน 2562 หน้าที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene	int	Set	Day	Props	Wardrobe	Sound	
11		บ้านพักริมทะเล		บุหรี, โทรสัฟท์		rode , wireless	
Description					Note :		
Time	Shot	Camera	Cast	Remark			
14.30 - 15.30	84	master Ls เห็นจากด้านหลังกำลังเก็บของ พ่อพูด	พี่พลัษ , พี่เอมี, ภูมิ , พราว	เก็บเสียง มีเสียงลูกอยู่ไกลๆ			
	84a	Ms pan ไปที่ระเบียง เห็นพ่อสูบบุหรี่อยู่ พูดกับแม่แล้วมองไปทางลูกๆด้านนอก	พี่พลัษ , พี่เอมี, ภูมิ , พราว				
	84b	รับหน้าแม่	พี่พลัษ , พี่เอมี				
	85	LS/ELS มุมมองจากระเบียง ลูกๆวิ่งเล่นกัน	พี่เอมี, ภูมิ , พราว				
	86	montage พ่อที่ระเบียง (รับพ่อเดี่ยวๆ, พ่อที่ระเบียงเห็นแม่และลูกอยู่ที่หาดทราย)	พี่พลัษ , พี่เอมี, ภูมิ , พราว				
	82	Ls พ่อยืนไม่พอใจ เดินวนไปวนมาอยู่ข้างบ้านพัก	พี่พลัษ				
	83	insert ภายในบ้านพัก					
15.30 - 16.00 เตรียมถ่ายซีน 12							

ภาพที่ 4.40 ภาพแผนการถ่ายทำฉากทะเล ระยองรีสอร์ท วันที่ 29 เมษายน 2562 หน้าที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene	Ext.	Set	Day	Cast	Props	Wardrobe	Sound
12		สะพาน ชมวิว		พี่พลัษ , พี่เอมี	กล้องถ่ายภาพ		rode , wireless
Description						Note :	
Time	Shot	Camera		Cast			Remark
		insert บ้าน					เก็บเสียง
16.30 - 17.30	87	LS master รับหน้าแม่และลูกๆ		พี่พลัษ , พี่เอมี พราว ภูมิ			
	88	ELS ครอบครวี่อยู่ที่สะพาน		พี่พลัษ , พี่เอมี พราว ภูมิ			
	89	hand held แทนสายตาแม่ พ่ออุ้มบัวขึ้นมาที่กล้อง		พี่พลัษ , พี่เอมี พราว ภูมิ			
	90	montage แม่เล่นกับพราว พ่อเล่นกับพราว พราวและกับพี่		พี่พลัษ , พี่เอมี พราว ภูมิ			
17.30 - 18.00		insert		พี่พลัษ , พี่เอมี พราว ภูมิ			
18.00 - 19.00	Break						
19.00 - 20.30	30	LS master แถวๆระเบียง		พี่พลัษ , พี่เอมี พราว , ภูมิ			
	41	พ่อแยกไปอยู่มุมๆห้อง					
	32	LS ภูมิกระโดดบนเตียง พราวฆ่า แม่ดู โทรมืดพี่พ่อตั้ง					
	31	montage คินที่ทุกคนหลับ					
	31a	montage พ่อ					
WRAP							

ภาพที่ 4.41 ภาพแผนการถ่ายทำฉากทะเล ระยองรีสอร์ท วันที่ 29 เมษายน 2562 หน้าที่ 3
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sunrise	6.15
Sunset	18.30

BREAKDOWN SHEET
{ Semi Autobiography Film }

Day 5 Date 30/04/62
Location ระยองรีสอร์ท

Scene	int	Set	Day	Props	Wardrobe	Sound	
8		ทางเดิน บ้านพัก		กระเป๋าเดินทาง		rode , wireless	
Description เมื่อดำเนินการ					Note :		
Time	Shot	Camera			Cast	Remark	
06.00 - 08.00	72	ELS ทะเล					
	95	insert เข้าที่ทุกคนหลับ			พี่พลัส , พี่เอมี, ภูมิ พราว		
	71	insert ข้างทาง ทางเข้ารีสอร์ท			พี่พลัส , พี่เอมี, ภูมิ พราว	เสียงภูมิพราวบนรถ	
08.00- 09.00		พักผ่อนข้าวเช้า					
09.30- 10.30							
	74a	74 front					
Scene	int	Set	Day	Props	Wardrobe	Sound	
9		ทางเดินล็อบบี้		กระเป๋าเดินทาง		rode , wireless	
Description					Note :		
Time	Shot	Camera			Cast	Remark	
11.00 - 12.00	75	Ls รีสอร์ททิวทัศน์ใหญ่ พร้าวเดินตามทาง			พี่พลัส , พร้าว		
	76	Ls หน้าล็อบบี้ พร้าววิ่งเข้าไปทางโพลี			พร้าว		
	77	Ls หน้าประตูลิฟต์ (+amb เสียงคนในรีสอร์ท)			พร้าว		
WRAP!!!! THANK YOU EVERYONE							

ภาพที่ 4.42 ภาพแผนการถ่ายทำฉากทะเล ระยองรีสอร์ท วันที่ 30 เมษายน 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “Unconditional Love” เริ่มถ่ายทำตั้งแต่ปลายเดือน มีนาคม 2562 โดยการเดินทางไปถ่ายทำที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ฉากบ้าน เป็นเวลา 2 วัน เนื่องจากสถานที่ถ่ายทำเป็นบ้านของข้าพเจ้าเองจึงไม่มีปัญหาเรื่องการใช้สถานที่ สามารถใช้ถ่ายทำ และวางแผนการวางอุปกรณ์ได้สะดวก หลังจากนั้นเป็นช่วงที่ข้าพเจ้าดำเนินการติดต่อกับสถานที่ ระยะเวลาของ รีสอร์ทเพื่อเข้าไปถ่ายทำ

เนื่องด้วยระยะเวลาของ รีสอร์ทเป็นที่พักขนาดใหญ่ระดับพรีเมียม สถานที่ต้องใช้ระยะเวลาในการ พิจารณถึงการถ่ายทำอย่างถี่ถ้วนรวมถึงทาง ระยะเวลาของ รีสอร์ท มีต้องการให้รบกวนแขกที่มาใช้ที่พัก มากนัก การถ่ายทำที่ระบุไว้ในช่วงกลางเดือนเมษายน 2562 จึงถูกเลื่อนเป็นช่วงปลายเมษายน 2562 เพื่อให้ไม่ตรงกับช่วงพักร้อนของนักท่องเที่ยวและสะดวกในการใช้พื้นที่ของรีสอร์ทได้อย่างเต็มพื้นที่ การถ่ายทำของฉากบ้านและฉากระยะเวลาของ รีสอร์ท มีระยะเวลาห่างกันถึง 1 เดือน ระยะเวลาช่วงจึง ข้าพเจ้าจึงแทรกคิวการถ่ายทำฉากห้องพักของพราวที่กรุงเทพมหานครในช่วงกลางเดือนเมษายน 2562

3.1.การถ่ายทำที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในวันที่ 30 - 31 มีนาคม 2562

3.1.1 วันที่ 30 มีนาคม 2562

ฉากในบ้านเป็นการถ่ายทำฉากระหว่างตัวละครพ่อกับพราว ข้าพเจ้าเริ่มต้นด้วยการถ่ายทำตัวละครพราวก่อนเนื่องจากนักแสดงยังไม่เคยผ่านงานแสดงมาก่อนรวมถึงอายุน้อย ข้า พเจ้าจึงต้องการให้นักแสดงมีสมาธิอย่างมากที่สุด เริ่มต้นการถ่ายทำเป็นฉากที่พราวเล่นอยู่ในบ้านคนเดียวกับสิ่งของและตุ๊กตา เพื่อให้คุ้นชินกับการถ่ายทำและการแสดงต่อหน้าที่มีงานหลายคน

ภาพที่ 4.43 ภาพการถ่ายทำฉากพราวคนเดียวในบ้าน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อนักแสดงมีความคุ้นชินกับการถ่ายทำและเข้าใจถึงเหตุผลของการถ่ายในแต่ละ shot แล้ว ในช่วงเย็นจึงเริ่มถ่ายทำในฉากที่พราวแสดงร่วมกับตัวละครพ่อ เนื่องจากนักแสดงพราวมีปัญหาเรื่องการจินตนาการเกี่ยวกับพ่อในขณะที่ถ่ายทำมีความกลัวเมื่อเข้าฉาก ช่างพี่จึงแก้ปัญหาโดยการให้พ่อของนักแสดงมาอยู่ใกล้ๆขณะถ่ายทำและพูดคุยติชมนักแสดงหลังการถ่ายทำต่อ 1 shot ให้นักแสดงมีความมั่นใจในตนเองและเห็นถึงภาพรวมของการแสดง ใช้เวลาในการถ่ายทำอย่างไม่เร่งรีบเพื่อค่อยๆปรับการแสดงซึ่งทำให้การถ่ายทำผ่านไปได้ด้วยดี

ภาพที่ 4.44 ภาพการถ่ายทำฉากพราวและพ่อในบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2. วันที่ 31 มีนาคม 2562

ในช่วงเช้า-ช่วงบ่าย เป็นการถ่ายทำที่มีครบทุกตัวละครคือ พ่อ แม่ พรานและภูมิ เป็นฉากที่ทุกคนอยู่ร่วมกันในบ้าน ซึ่งข้าพเจ้าได้วางแผนการถ่ายทำไว้ให้ทุกตัวละครที่พื้นของตนเองบอกความสัมพันธ์และบุคลิกของตัวละครเพื่อจำลองจากเรื่องราวของครอบครัวของข้าพเจ้าในวัยเยาว์ ซึ่งในฉากนี้แม้จะเกิดในภายในบ้าน แต่ข้าพเจ้ามีความตั้งใจที่จะใช้ภาพกว้างในการเล่าเรื่องเพื่อเห็นการเคลื่อนไหวของนักแสดงทุกคน โดยกล้องจะเคลื่อนตามตัวละครพ่อจากกลางบ้านจนถึงหน้าบ้าน ที่ทีมงานของข้าพเจ้ามีการออกแบบรางเคลื่อนกล้องโดยใช้ท่อพีวีซีแทนรางเคลื่อนกล้องสำเร็จรูปเนื่องจากการประหยัดค่าใช้จ่ายในการเช่าและการขนย้ายมาถ่ายทำต่างจังหวัด ซึ่งภาพที่ได้สามารถออกมาตรงตามที่ข้าพเจ้าต้องการและเป็นสิ่งที่พึงพอใจอย่างมาก

ภาพที่ 4.45 ภาพการถ่ายทำฉากครอบครัวในบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากรถยนต์ เป็นการถ่ายทำช่วงบ่าย-เย็น วิธีการถ่ายทำคือข้าพเจ้าทำการซ้อมคิวและซ้อมบทของนักแสดงทุกคนให้เสร็จเรียบร้อยที่บ้านก่อนเดินทางไปยังถนนที่ใช้ถ่ายทำและได้จัดเตรียมจุดพักรถริมถนนซึ่งเป็นบริเวณหน้าร้านขายอาหารของญาติของข้าพเจ้าเอง

ข้าพเจ้าแบ่งรถยนต์ออกเป็น 2 คันคือ คันที่ 1 เป็นรถยนต์ที่ใช้เข้าฉากโดยมีนักแสดงอยู่ภายในรถครบทุกคน คันที่ 2 คือรถตู้ของทีมงาน เมื่อเดินทางถึงสถานที่ถ่ายทำ ทีมงานจอดเตรียมติดตั้งอุปกรณ์การถ่ายภาพและอุปกรณ์อัดเสียงไว้ยังรถยนต์ที่ใช้เข้าฉากให้เรียบร้อย จากนั้นเมื่อนักแสดงขึ้นรถและนั่งที่ประจำตำแหน่งของตนเอง ทีมงานทำการกดบันทึกภาพและเสียงทิ้งไว้ จากนั้นทีมงานย้ายไปอยู่ในรถตู้ ข้าพเจ้าใช้วิธีการโทรศัพท์คุยนัดแนะกับนักแสดงเมื่อพร้อมแล้วรถตู้ทีมงานขับนำทางและรถยนต์ของนักแสดงขับตาม ระหว่างการถ่ายทำข้าพเจ้าและทีมงานคอยสังเกตการจากภายในรถตู้ตลอดเวลาเนื่องจากการถ่ายทำบนท้องถนนมีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุการณและเสียงต่อการชำระชุดของอุปกรณ์ที่ถูกติดตั้งไว้หน้ารถยนต์

ภาพที่ 4.46 ภาพการถ่ายทำรถยนต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2. การถ่ายทำที่กรุงเทพมหานคร ในวันที่ 22 เมษายน 2562

การถ่ายทำที่กรุงเทพฯ เป็นฉากห้องพักของพราวซึ่งถ่ายทำที่ห้องพักของตัวเอง เป็นการถ่ายทำที่ค่อนข้างราบรื่นเนื่องจากฉากที่ถ่ายทำนั้นเป็นกิจวัตรประจำของพราว 1 วัน ซึ่งไม่มีความซับซ้อนในเรื่องของการแสดง เป็นการถ่ายทำตามมุมมองต่างๆของห้องคือ บริเวณเตียงนอน ห้องน้ำ โถะทำงานและอ่างล้างจาน เมื่อการถ่ายทำมีตัวแสดงเพียงคนเดียวประกอบกับสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำเป็นสถานที่ที่เงียบสงบอยู่แล้วจึงทำให้การถ่ายทำเป็นไปอย่างราบรื่นค่อยเป็นค่อยไปไม่มีปัญหาใดๆ

3.3. การถ่ายทำที่จังหวัดระยอง ระยอง รีสอร์ท ในวันที่ 29-30 เมษายน 2562

ข้าพเจ้าเดินทางล่วงหน้าไปยังสถานที่ถ่ายทำพร้อมกับช่างภาพในวันที่ 28 เมษายน 2562 ก่อนที่ทีมงานทั้งหมด เพื่อดำเนินการนำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากทางมหาวิทยาลัยไปยื่นยันแก่สถานที่และสำรวจบริเวณที่จะใช้ถ่ายทำในแต่ละจุดพร้อมกับผู้ดูแลสถานที่ รวมถึงกำหนดจุดปักกองถ่ายไว้ตามมุมมองต่างๆและนัดแนะจุดขนย้ายอุปกรณ์กับทางสถานที่เพื่อความรวดเร็วในการทำงาน เมื่อทำการติดต่อกับผู้ดูแลสถานที่เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันเรียบร้อยแล้วข้าพเจ้าและช่างภาพจึงทบทวนแผนการทำงานและวางแผนการถ่ายทำให้รัดกุมยิ่งขึ้นก่อนการถ่ายทำในวันถัดไป

3.3.1. วันที่ 29 เมษายน 2562

ช่วงเช้า ข้าพเจ้าและช่างภาพทำการถ่ายภาพ insert ทางเข้าและบริเวณโดยรอบรวมถึงชายหาดที่รีสอร์ทในระหว่างที่รอทีมงานและนักแสดงเดินทางมา ทุกคนมาถึงบริเวณถ่ายทำประมาณ 11.00 น.จากนั้นพักทานข้าวและเริ่มถ่ายทำกันในช่วงบ่ายเป็นต้นไป

ฉากลือบบี้ซึ่งอยู่ใกล้บริเวณทางเข้ารีสอร์ทมากที่สุดง่ายต่อการขนย้ายอุปกรณ์และประหยัดเวลา เนื่องจากเวลาในการถ่ายทำฉากลือบบี้ค่อนข้างจำกัดเพราะต้องเร่งรีบย้ายไปถ่ายฉากภายนอกเพื่อให้ทันแสงสุดท้ายของพระอาทิตย์

ภาพที่ 4.47 ภาพการถ่ายทำฉากลือบปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากบ้านพักริมทะเล เมื่อทำการถ่ายฉากในล็อบบี้เสร็จเรียบร้อยจึงทำการขนย้ายอุปกรณ์มายังบ้านพักริมทะเลที่ใช้เป็นสถานที่ในการถ่ายทำ เป็นฉากต่อเนื่องจากล็อบบี้ที่ครอบครัวชนของเข้ามายังบ้านพัก ฉากนี้ใช้เวลาไม่มากเนื่องจากการแสดงของตัวละครไม่ซับซ้อนและเมื่อผ่านการถ่ายทำมาจนถึงคิวนี้ นักแสดงมีความคุ้นชินต่อกันเป็นอย่างดีจึงทำให้การถ่ายทำผ่านไปได้อย่างรวดเร็ว

ภาพที่ 4.48 ภาพการถ่ายทำฉากบ้านพักริมทะเล กลางวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากริมทะเล เป็นฉากที่ข้าพเจ้าและทีมงานทุกคนรอคอยที่จะถ่ายทำ เนื่องจากจะเป็นการร่วมฉากกันของนักแสดงพร้อมกับสถานที่ที่มีความหมายต่อความทรงจำของข้าพเจ้ามากที่สุด ข้าพเจ้าได้วางแผนงานไว้ให้ไม่กระชั้นเวลาของแสงอาทิตย์มากเกินไป ทีมงานได้เคลื่อนย้ายอุปกรณ์มายังตำแหน่งที่ถ่ายทำก่อนเวลาประมาณครึ่งชั่วโมงเพื่อติดตั้งอุปกรณ์และซ้อมนักแสดงระหว่างรอเวลาถ่ายแสงอาทิตย์ที่สวยงามที่สุด เมื่อใกล้เวลาถ่ายทำ ข้าพเจ้าได้ทำการอธิบายและนัดแนะคิวกับนักแสดงไว้ก่อนเนื่องจากมุมภาพที่ต้องการถ่ายเป็นภาพที่ค่อนข้างกว้าง นักแสดงต้องแสดงตามคิวที่วางไว้อย่างถูกต้องตามที่กำหนด การถ่ายทำเป็นไปอย่างราบรื่นไม่เร่งรีบจนเกินไป จนได้ครบตามจำนวน shot ที่วางไว้ ภาพที่ได้เป็นที่พึงพอใจแก่ข้าพเจ้าอย่างยิ่ง

ภาพที่ 4.49 ภาพการถ่ายทำฉากริมทะเล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากบ้านพักริมทะเลตอนกลางคืน เป็นฉากต่อเนื่องจากฉากริมทะเลที่ถ่ายทำไปช่วงเย็น เป็นฉากที่ตัวละครแม่ใช้เวลาอยู่กับลูกอย่างมีความสุข การถ่ายทำเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปเนื่องจากนักแสดงคลายความตึงเครียดและสนิมสนามกันเป็นอย่างมาก ตัวละครพราวและภูมิแสดงหยอกล้อกันเป็นธรรมชาติ ตัวละครแม่ที่กำลังแต่งตัวให้ลูกๆก็ยิ้มและเฝ้ามองอย่างมีความสุข ฉากนี้อารมณ์ของตัวแสดงออกมากลมกล่อมเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าได้ทดลองให้ตัวละครพ่อและแม่กล่าวเลิกรากันซึ่งนักแสดงที่แสดงเป็นพ่อบ่นนั้นส่งอารมณ์กับแม่ได้อย่างไม่มีจุดติดขัด มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและเข้าใจเหตุผลการกระทำของตัวละครอย่างแท้จริง ทำให้ข้าพเจ้าและทีมงานประทับใจอย่างเกินความคาดหมาย

3.3.2. วันที่ 30 เมษายน 2562

ข้าพเจ้าวางแผนไว้ให้วันนี้เป็นวันถ่ายทำเพื่อเก็บตักฉากที่เหลือซึ่งมีใช้ใจความหลักและมีได้ระบุไว้ในบทภาพยนตร์ โดยฉากที่ข้าพเจ้าจะถ่ายทำคือ เข้าที่ทุกคนหลับอยู่ในบ้านพักริมทะเล ครอบครัวกำลังเดินอยู่กลางโถงของรีสอร์ทและพราวเดินเล่นคนเดียวในรีสอร์ท เนื่องจากภาพยนตร์ของข้าพเจ้าจะทำการทดลองเล่าเรื่องอีกครั้งในขั้นตอนการตัดต่อซึ่งข้าพเจ้ามีความคิดเห็นว่าควรถ่ายฉากที่ทั้งครอบครัวอยู่ร่วมกันไว้เพิ่มเติมอาจใช้ในการเสริมความหมายของเรื่องได้

ภาพที่ 4.50 ภาพการถ่ายทำเพิ่มเติมฉากรีสอร์ท

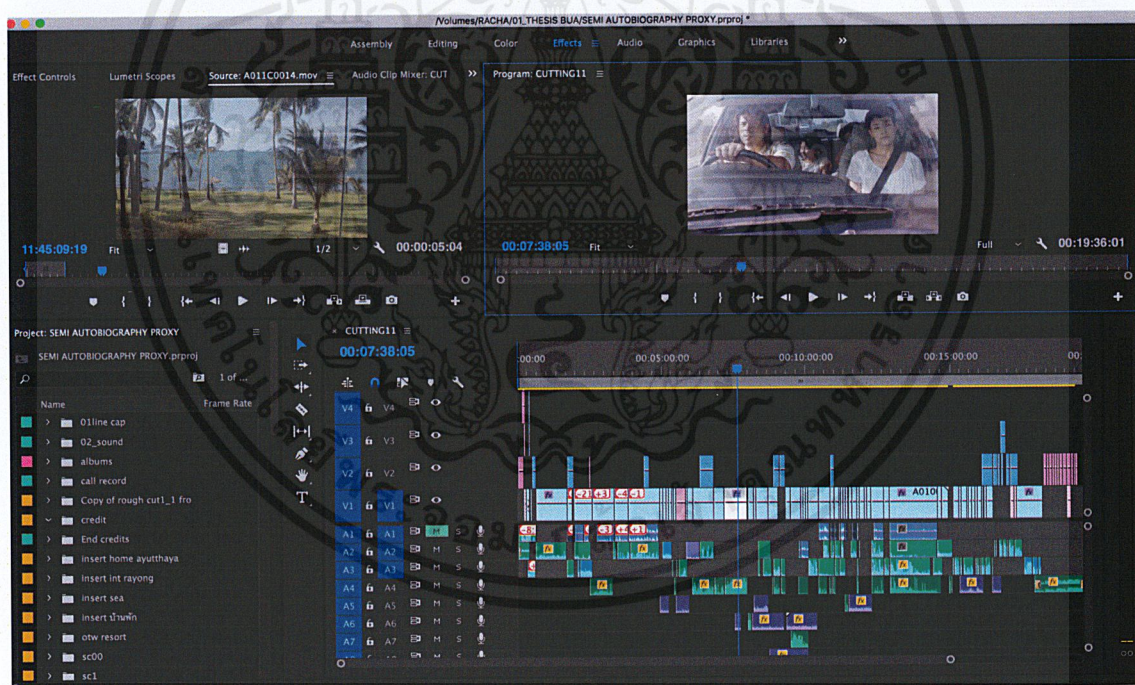
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “Unconditional love” เป็นขั้นตอนที่ต้องพิถีพิถันเป็นอย่างมาก เนื่องจากความตั้งใจของข้าพเจ้าที่ต้องการเล่าเรื่องโดยอ้างอิงถึงความทรงจำลักษณะของความทรงจำที่มักฟุดขึ้นมาอย่างไม่ประติประต่อ ทำให้ข้าพเจ้าต้องทดลองลำดับการเล่าเรื่องออกมาหลายรูปแบบเพื่อค้นหารูปแบบที่เหมาะสมแก่การถ่ายทอดความทรงจำของข้าพเจ้า อีกทั้งข้าพเจ้ายังนำเสียงจริงของบิดาและมารดาของข้าพเจ้าที่ทำการบันทึกผ่านการสนทนาทางโทรศัพท์มาประกอบการเล่าเรื่อง ทำให้การลำดับเรื่องออกมาค่อนข้างตรงตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

3.1. การลำดับภาพรวม

ข้าพเจ้าตัดต่อและลำดับเรื่องด้วยโปรแกรม Adobe Premiere Pro โดยนำฟุตเทจที่ถูกแยกไว้ มาตัดต่อเรียงตามฉาก เนื่องจากการตัดต่อถูกทำมาต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอตั้งแต่ช่วงเว้นว่างของการถ่ายทำ ดังนั้นจึงสามารถรู้จุดบกพร่องของฟุตเทจ นำมาแก้ไขใหม่ได้ง่ายขึ้น

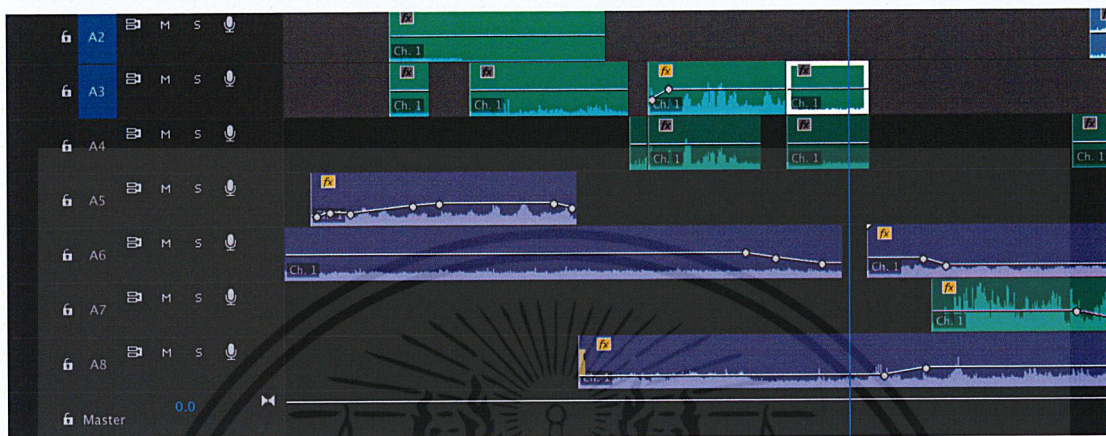
ภาพที่ 4.51 ภาพการตัดต่อภาพยนตร์ด้วยโปรแกรม Adobe Premiere Pro

3.2. การผสมเสียง

การทำเสียงในภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้ามีความตั้งใจให้ออกมาในรูปแบบของความจริง ไม่มีการปรุงแต่งโดยเสียงอื่น โดยข้าพเจ้าได้ทำกานอัดเสียงในขั้นตอนการถ่ายทำอย่างครบถ้วนดีแล้ว การผสมเสียงจึงเป็นการควบคุมความหนักเบาของบทพูด เสียงบรรยากาศให้อยู่ในค่าที่พอเหมาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าเน้นไปที่ความละเอียดอ่อนของเสียงบรรยากาศให้มีแทรกเข้ามาเป็นสร้างอารมณ์ให้แก่ภาพยนตร์ซึ่งข้าพเจ้าเลือกใช้เสียงนกร้องจากบรรยากาศรอบบ้าน เสียงคลื่นทะเลผนวกกับบทพูดและเสียงเพลงที่ติดตามกับบรรยากาศของรีสอร์ทเป็นเสียงในการเกริ่นบรรยากาศของฉากนั้นๆ

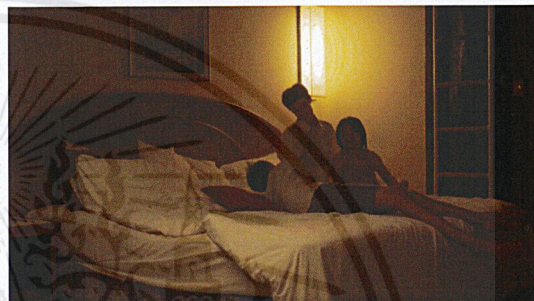
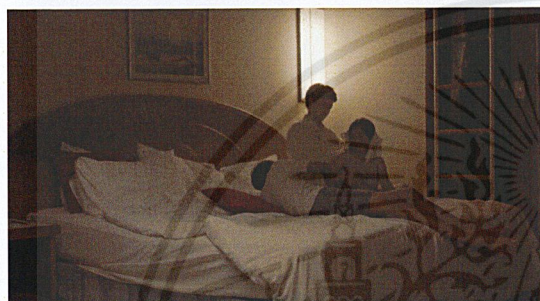
ภาพที่ 4.52 ภาพการปรับเสียงพูดและเสียงบรรยากาศ

3.3. การเกลี่ยสีในภาพยนตร์

การเกลี่ยสีในภาพยนตร์เรื่องนี้มีจำนวนมาก เนื่องจากการถ่ายทำที่เน้นไม่เน้นการจัดแสงจากไฟ แสงหลักแต่มาจากแสงธรรมชาติซึ่งทำให้ฉากที่ถ่ายภาพในอาคารและฉากกลางแจ้งของ footage ค่อยข้างมืด จึงต้องใช้การเกลี่ยสีช่วยเพิ่มความสว่างและความคมชัดต่อเนื้อของอารมณ์ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.53 ภาพก่อน-หลัง การเกลี้ยสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1. บทสรุป

1.1. ข้าพเจ้าได้เรียนรู้การเขียนบทภาพยนตร์แนวกึ่งอัตชีวประวัติ (Semi Autobiography) โดยการนำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของตนเองมาลำดับและคัดกรองออกมาจนเหลือเพียงเหตุการณ์ที่ประทับใจ การเขียนบทภาพยนตร์เรื่องนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าไปสำรวจความคิดของตนเองและมุมมองจากสมาชิกในครอบครัว ทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจถึงเหตุผล ที่มาของบาดแผลในครอบครัว เมื่อข้าพเจ้ากลั่นออกมาในบทภาพยนตร์ก็ได้พบว่าระหว่างทางการมาของบทภาพยนตร์เรื่องนี้ได้เยียวยาบาดแผลภายในจิตใจ เมื่อข้าพเจ้าค่อยๆ ต่อเติมบทภาพยนตร์ที่ละน้อยจนเสร็จสิ้นก็เปรียบเสมือนการซ่อมแซมความรู้สึกภายในจิตใจไปพร้อมกัน บทภาพยนตร์เรื่องนี้มิได้เป็นเพียงการจดบันทึกชีวิตของข้าพเจ้าแต่ยังเป็นพื้นที่ที่ข้าพเจ้าได้เข้าใจชีวิตมากขึ้น

1.2. ข้าพเจ้าได้เรียนรู้วิธีการเล่าเรื่องที่สำคัญของพล็อตและเรื่องราวลงแล้วไปเน้นที่ความเป็นไปและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร เนื่องด้วยเรื่องราวในภาพยนตร์ล้วนเกิดจากความทรงจำซึ่งความทรงจำนั้นประกอบด้วยใจความหลักต่อ 1 ความทรงจำเพียงใจความเดียว ดังนั้นข้าพเจ้าจึงทดลองเล่าเรื่องจากใจความหนึ่งสู่อีกใจความหนึ่งและร้อยเรียงกันเป็นเรื่องราวโดยไม่คำนึงถึงความปะติดปะต่อของเหตุการณ์และไม่ระบุช่วงเวลาในเหตุการณ์นั้น ซึ่งตัวละครจะรู้เพียงว่าในฉากนี้มีจุดประสงค์เพื่ออะไรคล้ายการพรรณนาในบทวี

1.3. ข้าพเจ้าได้เรียนรู้วิธีการกำกับการแสดงในแนว Naturalist ที่ปล่อยการแสดงให้เป็นอิสระตามธรรมชาติ สืบเนื่องมาจากความประสงค์ในการเล่าเรื่องของข้อ 1.2. เมื่อข้าพเจ้ามีใจความและจุดประสงค์ที่ต้องการสื่อสาร ถัดมาคือจะทำอย่างไรให้นักแสดงเข้าใจตัวละครที่ข้าพเจ้าเขียนขึ้น ข้าพเจ้าจึงทำการพูดคุยกับนักแสดงก่อนที่จะให้นักแสดงอ่านบทภาพยนตร์ เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และเปิดให้นักแสดงได้ลองจินตนาการตามโดยสมมติว่าเป็นตนเองหรือจินตนาการไปถึงประสบการณ์ร่วมที่มีต่อตัวละคร ระหว่างการพูดคุยที่ต่างคนต่างเล่าเรื่องราวชีวิตให้แกกันฟังข้าพเจ้าได้ทำการสังเกตสีหน้า แววตาและการตอบสนองของนักแสดงไว้ด้วย เพื่อเป็นการปรับแนวทางการกำกับให้ได้มาซึ่งการแสดงที่เป็นธรรมชาติ การกำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจหลักการของมนุษย์ว่าที่มาและระหว่างทางของความรู้สึกนึกคิดของแต่ละคนล้วนแตกต่างกันซึ่งนับเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก ข้าพเจ้าจึงปล่อยการแสดงให้เป็นอิสระตามธรรมชาติไม่ยึดติดกับบท

2. ข้อเสนอแนะ

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “Unconditional love” พบปัญหาในการกำกับนักแสดงในบทพรานในวัยเยาว์ เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการเด็กที่มีความไร้เดียงสาและไม่ปรุงแต่งอารมณ์การแสดงออก การพูดที่มีน้ำเสียงเป็นธรรมชาติ ซึ่งนักแสดงที่ข้าพเจ้าเลือกมาเป็นเด็กผู้หญิงวัย 7 ปี เคยผ่านการแสดงมาเพียง 1 เรื่อง โดยการแสดงไม่มีความซับซ้อนเป็นการสวมบทบาทเป็นตนเองและแสดงเพียงคนเดียว เมื่อข้าพเจ้านำพิจารณาควบคู่กับบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าก็คิดว่านักแสดงคนนี้ น่าจะเหมาะสม แต่เมื่อต้องมาเข้าฉากร่วมกับตัวละครพ่อในบทภาพยนตร์ นักแสดงไม่สามารถแสดงได้เนื่องจากเกิดความกลัวภายในใจ เมื่อข้าพเจ้าเข้าไปพูดคุยก็พบว่านักแสดงไม่สามารถจินตนาการให้คนอื่นมาเป็นพ่อของตนได้ ข้าพเจ้าจึงแก้ไขปัญหาโดยการจัดการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นการเวิร์คช็อปและเต้นเพื่อให้ผ่อนคลายในฉากถัดไปแต่ก็พบว่ายังมีปัญหาอยู่ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าอาจเป็นส่วนลึกภายในจิตใจของเด็กผู้หญิงที่มีความอ่อนไหวต่อคำว่าพ่อ สุดท้ายข้าพเจ้าจึงให้พ่อแท้ๆของนักแสดงคอยอยู่ใกล้ๆตอนถ่ายทำ การถ่ายทำจึงดำเนินต่อไปได้

เรื่องภายในจิตใจเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนจนข้าพเจ้าไม่สามารถคาดเดาได้เพราะนั้นก่อนจะน่านักแสดงมาเข้าฉากควรทำการศึกษาและพูดคุยข้อจำกัดบางอย่างออกแต่ละคน หากไม่พบควรมีการวางแผนการถ่ายทำที่ไม่เร่งรัดเวลาจนเกินไป ควรมีเวลาให้นักแสดงได้ทำการปรับการแสดงและเมื่อเวลาไม่เร่งรัดก็ทำให้ทีมงานมีกำลังใจในการทำงานจากการประเมินสถานการณ์ตรงหน้า

บรรณานุกรม

คอน ลับแล. The 400 Blows (1959)[ออนไลน์], สืบค้น 22 มิถุนายน 2562. เข้าถึงได้จาก

<https://raremeat.blog/the-400-blows/>

yourtripagent. คลื่นลูกใหม่ฝรั่งเศส:ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์[ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤศจิกายน

2562. เข้าถึงได้จาก <https://th.yourtripagent.com/french-new-wave-revolutionising-cinema-558>

ภัทรกร รักเรียน, “ทฤษฎีละครแนวโศกนาฏกรรม ตั้งแต่สมัยกรีกจนถึงคริสต์วรรษที่

20” (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), 12.

ภาษาต่างประเทศ

Butcher, S. H. (samuel Henry), Aristotle’s Theory Of Poetry and Fine Art 1850-1910,

51.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ -สกุล
ที่อยู่

รักศิริ ทองแผ่น
38/5 หมู่ 4 ตำบลขวัญเมือง อำเภอบางปะหัน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13220
E-mail : buaruksiri@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2554

ศึกษาระดับมัธยมปลายโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ลพบุรี

พ.ศ. 2558

ปริญญาตรี สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ

พ.ศ. 2560

ผลงานกำกับโฆษณา “Dad’s coming” รางวัลชมเชย
ในการประกวดระดับอุดมศึกษา สาขาภาพยนตร์โฆษณา GATSBY CRE-
ATIVE AWARDS 11th 2017 เข้าชิงและร่วมการประกาศรางวัลประเทศ
ญี่ปุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้